

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 6. maj 2022
(OR. en)**

2020/0329 (COD)

PE-CONS 37/21

**CODIF 21
MAR 81
OMI 37
MI 343
SOC 264
CODEC 693**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

**Vedr.: EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om
minimumsuddannelsesniveauet for søfartserhverv (kodifikation)**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2022/...

af ...

**om minimumsuddannelsesniveaueet for søfartserhverv
(kodifikation)**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
efter høring af Regionsudvalget,
efter den almindelige lovgivningsprocedure², og
ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 123 af 9.4.2021, s. 80.

² Europa-Parlamentets holdning af 5.4.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF¹ er blevet ændret væsentligt flere gange². Nævnte direktiv bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) For at opretholde et højt niveau af sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening til søs og tilstræbe at forbedre det er det altafgørende at opretholde og om muligt forbedre EU-søfarendes kundskabs- og færdighedsniveau ved at udvikle uddannelsen og udstedelsen af beviser inden for det maritime område i overensstemmelse med de internationale regler og de teknologiske fremskridt samt at træffe yderligere foranstaltninger for at styrke den europæiske færdighedsbase inden for det maritime område.
- (3) Uddannelsen af og udstedelsen af beviser til søfarende er på internationalt niveau reguleret ved den internationale konvention af 1978 om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold ("STCW-konventionen") under Den Internationale Søfartsorganisation ("IMO"), der var genstand for en omfattende revision på en konference mellem parterne i STCW-konventionen, der blev afholdt i Manila i 2010 ("Manilaændringerne"). I 2015 og 2016 blev der vedtaget yderligere ændringer af STCW-konventionen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv (EUT L 323 af 3.12.2008, s. 33).

² Jf. bilag IV, del A.

- (4) Dette direktiv indarbejder STCW-konventionen i EU-retten. Alle medlemsstater er signatarer af STCW-konventionen, og der skal derfor opnås en harmoniseret gennemførelse af deres internationale forpligtelser gennem afstemning af EU-reglerne om uddannelsen af og udstedelsen af beviser til søfarende med STCW-konventionen.
- (5) Unionens søtransportsektor har knowhow inden for søfart af en høj kvalitet, hvilket bidrager til at forbedre konkurrenceevnen. Kvaliteten af uddannelsen af de søfarende er vigtig for konkurrenceevnen i denne sektor og for at tiltrække EU-borgere, navnlig unge mennesker, til søfartserhvervene.
- (6) Medlemsstaterne kan fastsætte strengere krav end de minimumskrav, der er fastsat i STCW-konventionen og i dette direktiv.
- (7) STCW-konventionens reglementer, der er bilagt dette direktiv, bør suppleres med de obligatoriske bestemmelser i del A i koden for uddannelse af søfarende, sønæring og vagthold (STCW-koden). Del B i STCW-koden indeholder anbefalede retningslinjer, som parterne i STCW-konventionen og de instanser, der skal gennemføre, anvende eller håndhæve de i konventionen omhandlede foranstaltninger, med fordel kan følge, for på ensartet vis at give konventionen fuld virkning.

- (8) Et af målene for den fælles transportpolitik på søtransportområdet er at fremme bevægeligheden blandt søfarende i Unionen. En sådan bevægelighed bidrager bl.a. til at gøre Unionens søtransportsektor attraktiv for fremtidige generationer for derved at undgå en situation, hvor den europæiske maritime klynge kommer til at opleve mangel på kompetent arbejdskraft med den rette kombination af færdigheder og kompetencer. Gensidig anerkendelse af søfarendes beviser, som er udstedt af medlemsstaterne, er afgørende for at fremme bevægeligheden blandt søfarende. I lyset af retten til god forvaltning bør medlemsstaternes afgørelser vedrørende accepten af kvalifikationsbeviser, der er udstedt til søfarende af andre medlemsstater til brug for udstedelse af nationale sønæringsbeviser, være baseret på forhold, som den pågældende søfarende kan verificere.
- (9) Uddannelsen for søfartserhverv bør omfatte egentlig teoretisk og praktisk uddannelse for at sikre, at de søfarende er i stand til at opfylde sikrings- og sikkerhedsstandarderne og kan håndtere nød- og faresituationer.
- (10) Medlemsstaterne bør træffe og håndhæve særlige foranstaltninger for at forhindre og straffe forfalskninger i forbindelse med sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser og fortsætte deres bestræbelser inden for IMO på at opnå, at der indgås og håndhæves strenge aftaler om bekæmpelse på internationalt plan af en sådan praksis.

- (11) Kvalitetskrav og kvalitetsstyringssystemer bør udvikles og gennemføres under hensyntagen til, hvor dette er relevant, Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009¹ og dermed forbundne foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne.
- (12) I overensstemmelse med STCW-konventionen bør bestemmelser om minimumshvileperioder for det vagthavende personale fastsættes i dette direktiv med henblik på bedre sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening af havet. Disse bestemmelser bør anvendes, uden at det berører bestemmelserne i Rådets direktiv 1999/63/EF².
- (13) Arbejdsmarkedets parter i Europa har indgået en aftale om minimumshviletid for søfarende, og direktiv 1999/63/EF blev vedtaget for at gennemføre denne aftale. Nævnte direktiv giver også mulighed for at godkende undtagelser fra bestemmelserne om det minimale antal hviletimer for søfarende. Muligheden for at godkende undtagelser bør imidlertid begrænses, hvad angår den maksimale varighed, hyppighed og omfang. Formålet med Manilaændringerne er bl.a. at fastsætte objektive grænser for undtagelser angående minimumshviletider for vagtpersonale og søfarende med pålagte opgaver inden for sikkerhed, sikring og forebyggelse af forurening med henblik på at forebygge træthed. Derfor bør dette direktiv afspejle Manila-ændringerne på en måde, der sikrer sammenhæng med direktiv 1999/63/EF.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelserne (EUT C 155 af 8.7.2009, s. 1).

² Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 om gennemførelse af den aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som er indgået mellem European Community Shipowners' Association (ECSA) og Federation of Transport Workers' Union in the European Union (FST) (EFT L 167 af 2.7.1999, s. 33).

- (14) For at øge sikkerheden til søs og forebygge tab af menneskeliv og forurening af havet, bør kommunikationen sikres mellem besætningsmedlemmerne på skibe, der sejler i Unionens farvande.
- (15) Personale på passagerskibe, som har til opgave at bistå passagererne i nødsituationer, bør kunne kommunikere med passagerne.
- (16) Besætningsmedlemmer om bord på tankskibe, som transporterer farligt eller forurenende gods, bør være i stand til på effektiv vis at forebygge ulykker og nødsituationer. Det er derfor af største betydning, at der tilvejebringes en passende kommunikationsforbindelse mellem skibsføreren, officererne og de menige, som omfatter kravene i dette direktiv.
- (17) Det er af afgørende vigtighed at sikre, at søfolk med beviser, der er udstedt af tredjelande, og som arbejder om bord på Unionens skibe, har et kompetenceniveau, der svarer til det, STCW-konventionen kræver. Dette direktiv bør fastsætte procedurer og fælles kriterier for medlemsstaternes anerkendelse af søfarendes beviser, der er udstedt af tredjelande, som bygger på de krav til uddannelse og udstedelse af beviser, der er opnået enighed om inden for rammerne af STCW-konventionen.

- (18) Af hensyn til sikkerheden til søs bør medlemsstaterne kun anerkende kvalifikationsbeviser for det uddannelsesniveau, der kræves, når de er udstedt af eller på vegne af parterne til STCW-konventionen, og når IMO's Komité for Sikkerhed på Søen har fastslået, at disse har opfyldt og fortsat opfylder konventionens krav på alle måder. I tidsrummet indtil IMO-komiteén kan fastslå dette, kræves der en procedure til foreløbig anerkendelse af beviserne.
- (19) Dette direktiv indeholder desuden et centraliseret system til anerkendelse af søfarendes beviser, som er udstedt af tredjelande. For at bruge de tilgængelige menneskelige og finansielle ressourcer på en effektiv måde bør proceduren for anerkendelse af tredjelande derfor baseres på en analyse af behovet for sådan anerkendelse, herunder, men ikke begrænset til, angivelse af det anslåede antal skibsførere, officerer og radiooperatører fra det pågældende tredjeland, som forventes at gøre tjeneste om bord på skibe, der fører medlemsstaternes flag. Denne analyse bør forelægges Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS) til behandling.
- (20) For at sikre alle søfarendes ret til menneskeværdig beskæftigelse og for at begrænse konkurrenceforvridning i det indre marked bør der ved den fremtidige anerkendelse af tredjelande tages hensyn til, om disse tredjelande har ratificeret konventionen om søfarendes arbejdsforhold, 2006.

- (21) For at sikre effektiviteten ved det centraliserede system til anerkendelse af søfarendes beviser udstedt af tredjelande bør der foretages en genvurdering af tredjelande, som leverer et lille antal søfarende til skibe, der fører medlemsstaternes flag, hvert tiende år. Dette lange tidsrum for genvurdering af de pågældende tredjelandes system bør kombineres med prioritetskriterier, som tager hensyn til sikkerhedsspørgsmål og afvejer behovet for effektivitet og en effektiv beskyttelsesmekanisme i tilfælde af en forringelse af kvaliteten af søfarendes uddannelse i de relevante tredjelande.
- (22) Om fornødent bør der føres tilsyn med undervisningsinstitutioner, uddannelsesprogrammer og kurser vedrørende søfarten. Der bør derfor opstilles kriterier for sådant tilsyn.
- (23) Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002¹, bør bistå Kommissionen med at kontrollere, at medlemsstaterne overholder kravene i dette direktiv.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1).

- (24) Oplysninger om de søfarende, der er ansat fra tredjelande, er blevet tilgængelige på EU-niveau, idet medlemsstaterne stiller de relevante oplysninger i deres nationale registre over udstedte beviser og påtegninger til rådighed. Disse oplysninger bør bruges til statistik- og politikformuleringsformål, navnlig med henblik på at gøre det centraliserede system til anerkendelse af søfarendes beviser udstedt af tredjelande mere effektivt. På grundlag af de oplysninger, der meddeles af medlemsstaterne, bør anerkendelsen af tredjelande, der ikke har leveret søfarende til skibe, der fører medlemsstaternes flag, i et tidsrum på mindst otte år, undersøges på ny. Den fornyede undersøgelsesproces bør omfatte muligheden for at fastholde anerkendelsen af det pågældende tredjeland eller trække den tilbage. Desuden bør de oplysninger, der meddeles af medlemsstaterne, også bruges for at prioritere genvurderingen af de anerkendte tredjelande.
- (25) Medlemsstaterne skal som havnemyndigheder øge sikkerheden og forureningsforebyggelsen i Unionens farvande ved at lægge særlig vægt på kontrol af skibe, der fører flag fra et tredjeland, der ikke har ratificeret STCW-konventionen, idet de dermed sikrer, at fartøjer, der fører et tredjelands flag, ikke behandles gunstigere.

- (26) Bestemmelserne om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF¹ fandt ikke anvendelse for så vidt angår anerkendelse af sønæringsbeviser i henhold til direktiv 2008/106/EF. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/45/EF² regulerede den gensidige anerkendelse af søfarendes beviser, som er udstedt af medlemsstaterne. De definitioner af søfarendes beviser, som er omhandlet i direktiv 2005/45/EF, blev imidlertid forældede efter ændringerne i 2010 af STCW-konventionen. Ordningen om gensidig anerkendelse af søfarendes beviser, som er udstedt af medlemsstaterne, bør derfor tilpasses for at afspejle de internationale ændringer. Desuden bør søfarendes helbredsattester, som er udstedt under medlemsstaternes myndighed, også indgå i ordningen om gensidig anerkendelse. For at undgå enhver tvetydighed og risikoen for uoverensstemmelser mellem direktiv 2005/45/EF og nærværende direktiv bør den gensidige anerkendelse af søfarendes beviser kun reguleres af nærværende direktiv. Desuden bør der for at mindske den administrative byrde for medlemsstaterne indføres et elektronisk system til fremlæggelse af søfarendes kvalifikationer, når de relevante ændringer af STCW-konventionen er vedtaget.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/45/EF af 7. september 2005 om gensidig anerkendelse af sønæringsbeviser, som er udstedt af medlemsstaterne, og om ændring af direktiv 2001/25/EF (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 160).

- (27) Digitalisering af data er en fast bestanddel af teknologiske fremskridt på området indsamling og meddelelse af data med henblik på at bidrage til omkostningsbesparelser og gøre effektiv brug af menneskelige ressourcer. Kommissionen bør overveje foranstaltninger til at øge effektiviteten af havnestatskontrol, herunder bl.a. en evaluering af gennemførligheden af og merværdien ved oprettelse og forvaltning af en central database over søfarendes beviser, som ville være forbundet med den inspektionsdatabase, der er omhandlet i artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF¹, og som alle medlemsstaterne ville være forbundet til. Denne centrale database bør indeholde alle de i bilag III til nærværende direktiv fastsatte oplysninger om sønæringsbeviser og påtegninger, der attesterer anerkendelsen af kvalifikationsbeviser udstedt i overensstemmelse med reglement V/1-1 og V/1-2 i STCW-konventionen.
- (28) Kommissionen bør etablere en dialog med arbejdsmarkedets parter og medlemsstaterne for at udvikle søfartsuddannelsesinitiativer, der supplerer det internationalt fastlagte minimumsuddannelsesniveau for søfartserhverv, og som kan anerkendes gensidigt af medlemsstaterne som europæiske beviser for søfartsuddannelse på højt niveau. Disse initiativer bør bygge på og udvikles i overensstemmelse med anbefalingerne fra de igangværende pilotprojekter og strategier, der er anført i Kommissionens plan for sektorsamarbejde om færdigheder.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57).

- (29) For at tage hensyn til udviklinger på internationalt niveau og sikre den rettidige tilpasning af EU-reglerne til de pågældende udviklinger bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår indarbejdelse af ændringer af STCW-konventionen og del A i STCW-koden ved at opdatere de tekniske krav til uddannelsen af og udstedelsen af beviser til søfarende og ved at afstemme alle de relevante bestemmelser i dette direktiv vedrørende digitale beviser til søfarende. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (30) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv om anerkendelsen af tredjelande samt i forbindelse med de statistiske oplysninger om søfarende, som medlemsstaterne skal leverer til Kommissionen bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.
- (31) Målet for dette direktiv, nemlig overensstemmelse mellem EU-reglerne og de internationale regler om uddannelsen og certificeringen af søfarende, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (32) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag IV, del B, angivne frister for gennemførelsen i national ret af direktiverne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Artikel 1
Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på søfarende, som omhandlet i dette direktiv, der gør tjeneste om bord på søgående skibe, der fører en medlemsstats flag, med undtagelse af:
 - a) krigsskibe, marinehjelpekibe eller andre skibe, der ejes eller administreres af en medlemsstat, og som udelukkende anvendes i ikke-kommerciel statstjeneste
 - b) fiskerfartøjer
 - c) fritidsfartøjer, der ikke benyttes erhvervsmæssigt
 - d) træskibe af primitiv konstruktion.
2. Artikel 6 finder anvendelse på søfarende, der er i besiddelse af et bevis, som er udstedt af en medlemsstat, uanset deres nationalitet.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "skibsfører": den person, der har kommandoen på et skib

- 2) "officer": et medlem af besætningen, bortset fra skibsføreren, der betegnes som sådan ved national ret eller nationale bestemmelser eller i mangel af sådan betegnelse ved kollektiv aftale eller sædvane
- 3) "navigator": en officer med kvalifikationer i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel II i bilag I
- 4) "overstyrmand": den officer, der står umiddelbart under skibsføreren, og som vil få kommandoen på skibet, såfremt skibsføreren bliver utjenstdygtig
- 5) "maskinofficer": en officer med kvalifikationer i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel III i bilag I
- 6) "maskinchef": den øverste maskinofficer, der er ansvarlig for skibets fremdrivningsmaskineri og for drift og vedligeholdelse af mekaniske og elektriske installationer på skibet
- 7) "første maskinmester": den maskinofficer, der står umiddelbart under maskinchefen, og som vil få ansvaret for skibets fremdrivningsmaskineri samt drift og vedligeholdelse af mekaniske og elektriske installationer på skibet, såfremt maskinchefen bliver utjenstdygtig
- 8) "maskinassistent": en person, der er under uddannelse til maskinofficer og betegnes som sådan ved national ret eller nationale bestemmelser

- 9) "radiooperatør": person, der er i besiddelse af et forskriftsmæssigt bevis, som er udstedt eller anerkendt af de kompetente myndigheder i henhold til bestemmelserne i radioreglementet
- 10) "menig": et medlem af et skibs besætning, bortset fra skibsføreren og officererne
- 11) "søgående skib": ethvert skib, med undtagelse af skibe, der udelukkende anvendes i indre farvande eller i farvande inden for eller i umiddelbar nærhed af beskyttede farvande eller områder, hvor havnereglementer gælder
- 12) "skib, der fører en medlemsstats flag": et skib, der er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag i overensstemmelse med dens lovgivning. Skibe, der ikke svarer til denne definition, sidestilles med skibe, der fører et tredjeland's flag
- 13) "kystfart": fart i nærheden af en medlemsstat, som defineret af denne
- 14) "fremdrivningseffekt": den samlede maksimale kontinuerlige nominaleffekt i kW af hele skibets hovedfremdrivningsmaskineri ifølge skibets registreringscertifikat eller andet officielt dokument
- 15) "olietankskib": et skib, der er konstrueret og anvendes til transport af olie og olieprodukter i bulk

- 16) "kemikalietankskib": et skib, der er konstrueret eller tilpasset og anvendes til transport i bulk af et hvilket som helst af de flydende produkter, der er opført i kapitel 17 i International Bulk Chemical Code, i den gældende affattelse
- 17) "gastankskib": et skib, der er konstrueret eller tilpasset og anvendes til transport i bulk af en hvilken som helst af de flydende gasser eller andre produkter, der er opført i kapitel 19 i International Gas Carrier Code, i den gældende affattelse
- 18) "radioreglement": det radioreglement, som er knyttet som bilag til eller anses for at være knyttet som bilag til den internationale telekommunikationskonvention som ændret
- 19) "passagerskib": et skib som defineret i den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS 74) som ændret under den Internationale Søfartsorganisations (International Maritime Organisation ("IMO"))
- 20) "fiskerfartøj": et skib, der anvendes til fangst af fisk eller andre af havets levende ressourcer
- 21) "STCW-konventionen": den Internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold 1978 under IMO, i det omfang den gælder for de pågældende spørgsmål, under hensyntagen til overgangsbestemmelserne i artikel VII og reglement I/15 i konventionen, herunder, hvor dette er relevant, de gældende bestemmelser i STCW-koden, i den gældende affattelse

- 22) "radiotjeneste": omfatter alt efter forholdene vagt og teknisk vedligeholdelse og reparationer, som udføres i henhold til radioreglementet, SOLAS 74 og, alt efter den enkelte medlemsstats ønsker, relevante anbefalinger fra IMO, i den gældende affattelse
- 23) "ro-ro-passagerskib": passagerskib med ro-ro-lastområder eller særlige lastområder som defineret i SOLAS 74 i den gældende affattelse
- 24) "STCW-kode": koden om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, som vedtaget ved resolution nr. 2 fra konferencen mellem parterne i STCW-konventionen i 1995 i den gældende affattelse
- 25) "funktion": en række opgaver, pligter og ansvar som specificeret i STCW-koden, der er nødvendige for driften af skibet, sikkerheden for liv på søen og beskyttelsen af havmiljøet
- 26) "rederi": betyder ejeren af et skib eller enhver anden organisation eller person, som f.eks. den operatør eller den totalbefragter, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra skibets ejer, og som ved påtagelsen af dette ansvar har erklæret sig indforstået med at overtage rederiet med de pligter og det ansvar, som følger af dette direktiv
- 27) "fartstid til søs": tjeneste om bord på et skib, som er påkrævet for udstedelse eller fornyelse af et sønæringsbevis, et kvalifikationsbevis eller en anden kvalifikation

- 28) "godkendt": godkendt af en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv
- 29) "tredjeland": et land, som ikke er en medlemsstat
- 30) "måned": en måned er en kalendermåned eller 30 dage som summen af perioder på mindre end en måned
- 31) "GMDSS-radiooperatør": en person, der er kvalificeret i overensstemmelse med kapitel IV i bilag I
- 32) "ISPS-kode": den internationale kode for sikring af skibe og havnefaciliteter, vedtaget den 12. december 2002 ved resolution 2 fra konferencen af kontraherende regeringer til SOLAS 74 i den gældende affattelse
- 33) "skibets sikringsofficer": en person om bord på skibet, som rapporterer til skibsføreren, og som er udpeget af rederiet som ansvarlig for skibets sikring, herunder gennemførelse og ajourføring af skibets sikringsplan og for forbindelse med rederiets og havnefacilitetens sikringsofficerer
- 34) "sikringsopgaver": alle sikringsrelaterede opgaver og pligter om bord på skibe som defineret i kapitel XI/2 i SOLAS 74 som ændret og ISPS-koden

- 35) "sønæringsbevis": et bevis, der er udstedt og påtegnet for skibsførere, officerer og GMDSS-radiooperatører i overensstemmelse med kapitel II, III, IV, V og VII i bilag I, og som giver den retmæssige indehaver ret til at gøre tjeneste og bestride funktioner på det deri specificerede ansvarsniveau
- 36) "kvalifikationsbevis": et andet bevis end et sønæringsbevis udstedt til en søfarende, hvoraf det fremgår, at de relevante krav vedrørende uddannelse, kompetencer eller fartstid til søs i dette direktiv er opfyldt
- 37) "dokumentation": dokumentation, med undtagelse af et sønæringsbevis eller kvalifikationsbevis, der anvendes til at fastslå, at de relevante krav i dette direktiv er opfyldt
- 38) "elektroteknisk officer": en officer med kvalifikationer i overensstemmelse med kapitel III i bilag I
- 39) "befaren søfarende i dækstjeneste": en menig med kvalifikationer i overensstemmelse med kapitel II i bilag I
- 40) "befaren søfarende i maskintjeneste": en menig med kvalifikationer i overensstemmelse med kapitel III i bilag I
- 41) "elektroteknisk menig": en menig med kvalifikationer i overensstemmelse med kapitel III i bilag I

- 42) "værtsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor søfarende søger accept eller anerkendelse af deres sønæringsbeviser, kvalifikationsbeviser eller dokumentation
- 43) "IGF-kode": den internationale kode for sikkerhed for skibe, der bruger gas eller andre brændstoffer med lavt flammepunkt, som defineret i reglement II-1/2.29 i SOLAS 74
- 44) "polarkode": den internationale kode for skibe, som opererer i polare farvande, som defineret i reglement XIV/1.1 i SOLAS 74
- 45) "polare farvande": arktiske farvande og/eller Antarktisområdet, som defineret i reglement XIV/1.2, XIV/1.3 og XIV/1.4 i SOLAS 74.

Artikel 3

Uddannelse og sønæring

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at søfarende, som gør tjeneste om bord på et skib, jf. artikel 2, mindst uddannes i overensstemmelse med kravene i STCW-konventionen, jf. bilag I til dette direktiv, og er i besiddelse af et bevis som defineret i artikel 2, nr. 35) og 36), og/eller dokumentation som defineret i artikel 2, nr. 37).

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at besætningsmedlemmer, der skal have et bevis efter regel III/10.4 i SOLAS 74, er uddannet og i besiddelse af et bevis efter bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 4

Sønæringsbeviser, kvalifikationsbeviser og påtegninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser kun udstedes til ansøgere, som opfylder kravene i nærværende artikel.
2. Beviser for skibsførere, officerer og radiooperatører påtegnes af medlemsstaten som anført i nærværende artikel.
3. Sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser udstedes i henhold til reglement I/2, stk. 3, i bilaget til STCW-konventionen.
4. Sønæringsbeviser må kun udstedes af medlemsstaterne, efter de har gennemført en kontrol af ægthed og gyldighed af den nødvendige dokumentation i overensstemmelse med nærværende artikel.

5. For radiooperatører kan medlemsstaterne:
- a) medtage de yderligere kundskaber, der kræves i de pågældende reglementer, ved eksamination med henblik på udstedelse af et bevis i henhold til radioreglementet, eller
 - b) udstede et særskilt bevis, der viser, at indehaveren har de yderligere kundskaber, der kræves i de pågældende reglementer.
6. Hvis en medlemsstat ønsker det, kan påtegningen indgå i de beviser, der udstedes i henhold til afsnit A-I/2 i STCW-koden. I så fald anvendes den formular, der beskrives i afsnit A-I/2, stk. 1. Udstedes beviset på anden måde, foretages påtegningen som anført i stk. 2 i afsnit A-I/2. Påtegninger foretages i overensstemmelse med artikel VI, stk. 2, i STCW-konventionen.
- Påtegninger, der attesterer udstedelse af et sønæringsbevis, og påtegninger, der attesterer et kvalifikationsbevis til skibsførere og officerer i overensstemmelse med reglement V/1-1 og V/1-2 i bilag I, foretages kun, hvis alle krav i STCW-konventionen og i dette direktiv er overholdt.

7. En medlemsstat, som anerkender et sønæringsbevis eller et kvalifikationsbevis, som er udstedt til skibsførere og officerer i overensstemmelse med reglement V/1-1 og V/1-2 i bilaget til STCW-konventionen i henhold til proceduren i artikel 20, stk. 2 i dette direktiv, må først påtegne dette bevis for at attestere anerkendelsen, når den har sikret, at beviset er autentisk og gyldigt. Påtegningen skal foretages i henhold til afsnit A-I/2, stk. 3, i STCW-koden.
8. De i stk. 6 og 7 nævnte påtegninger:
- a) kan udstedes som særskilte dokumenter
 - b) må kun udstedes af medlemsstaterne
 - c) skal forsynes med et entydigt nummer; dog kan påtegninger, der attesterer udstedelse af et sønæringsbevis, gives samme nummer som sønæringsbeviset, forudsat at dette nummer er unikt
 - d) udløber, når det påtegnede sønæringsbevis eller kvalifikationsbevis, som er udstedt til skibsførere og officerer i overensstemmelse med reglement V/1-1 og V/1-2 i bilaget til STCW-konventionen, udløber eller tilbagekaldes, inddrages eller ophæves af den medlemsstat eller det tredjeland, der har udstedt det, og under alle omstændigheder senest fem år efter udstedelsesdatoen.

9. Den stilling, som bevisindehaveren er autoriseret til at udfylde, skal fremgå af påtegningen med samme betegnelse, som benyttes i den pågældende medlemsstats gældende forskrifter for sikker bemanning.
10. Medlemsstaterne kan anvende et andet format end det, der er angivet i afsnit A-I/2 i STCW-koden, forudsat at den krævede oplysning mindst foreligger med latinske bogstaver og arabertal under hensyntagen til de variationer, der er tilladt i henhold til afsnit A-I/2.
11. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 20, stk. 7, skal de beviser, der kræves i henhold til dette direktiv, forefindes i original om bord på det skib, hvor indehaveren er tjenstgørende, i papirform eller elektronisk form, idet deres ægthed og gyldighed kan verificeres efter proceduren i nærværende artikels stk. 13, litra b).
12. Alle, der ansøger om bevis, skal forelægge fyldestgørende bevis for følgende:
 - a) deres identitet
 - b) at de mindst har den påkrævede alder for det pågældende sønæringsbevis eller kvalifikationsbevis som fastsat i reglementerne i bilag I
 - c) at de opfylder kravene om sundhedsmæssig egnethed, der er angivet i afsnit A-I/9 i STCW-koden

- d) at de har den påkrævede fartstid til søs og har afsluttet anden påkrævet uddannelse i henhold til reglementerne i bilag I for det pågældende sønæringsbevis eller kvalifikationsbevis
- e) at de opfylder uddannelses- og kvalifikationskravene i henhold til reglementerne i bilag I for så vidt angår den stilling, den funktion og det niveau, der fremgår af sønæringsbevisets påtegning.

Dette stykke finder ikke anvendelse på anerkendelse af påtegninger i henhold til reglement I/10 i STCW-konventionen.

13. Hver medlemsstat forpligter sig til:

- a) at føre register over alle sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser og påtegninger for skibsførere og officerer og, i påkommende tilfælde, menige, som er udstedt eller udløbet eller er blevet fornyet, inddraget, ophævet eller meldt bortkommet eller ødelagt, samt udstedte dispensationer

- b) at stille oplysninger om status for sønæringsbeviser, påtegninger og dispensationer til rådighed for andre medlemsstater eller andre parter i STCW-konventionen og virksomheder, der ønsker at verificere, at sønæringsbeviser og/eller beviser, som er udstedt til skibsførere og officerer i overensstemmelse med reglement V/1-1 og V/1-2 i bilag I, og som er blevet dem forelagt af søfarende, der ønsker anerkendelse i henhold til reglement I/10 i STCW-konventionen eller ønsker beskæftigelse på et skib, er ægte og gyldige.
14. Når de relevante ændringer af STCW-konventionen og del A i STCW-koden vedrørende digitale beviser for søfarende træder i kraft, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 for at ændre dette direktiv ved at afstemme alle de relevante bestemmelser deri med de pågældende ændringer i STCW-koden med henblik på at digitalisere søfarendes beviser og påtegninger.

Artikel 5
Oplysninger til Kommissionen

Med henblik på artikel 21, stk. 8, og artikel 22, stk. 2, og udelukkende til brug for medlemsstaterne og Kommissionen i forbindelse med politikformulering og til statistiske formål indsender medlemsstaterne hvert år de oplysninger, som er angivet i bilag III til dette direktiv, om sønæringsbeviser og påtegninger, der attesterer anerkendelse af sønæringsbeviserne, til Kommissionen. De kan også på frivilligt grundlag fremlægge oplysninger om de kvalifikationsbeviser, der er udstedt til menige i overensstemmelse med kapitel II, III og VII i bilaget til STCW-konventionen, såsom de oplysninger, der er angivet i bilag III til dette direktiv.

Artikel 6
Gensidig anerkendelse af søfarendes beviser, som er udstedt af medlemsstaterne

1. Enhver medlemsstat accepterer kvalifikationsbeviser og dokumentation, som er udstedt af en anden medlemsstat eller under dennes myndighed, i papirform eller elektronisk form, med henblik på at tillade søfarende at gøre tjeneste på skibe, der fører dens flag.

2. Enhver medlemsstat anerkender sønæringsbeviser, som er udstedt af en anden medlemsstat, eller kvalifikationsbeviser, som er udstedt af en anden medlemsstat, til skibsførere og officerer i henhold til reglement V/1-1 og V/1-2 i bilag I til dette direktiv ved at påtegne disse beviser for at attestere deres anerkendelse. Påtegningen, som attesterer anerkendelsen, begrænses til de stillinger, funktioner og kompetence- eller kvalifikationsniveauer, der er foreskrevet heri. Påtegningen udstedes kun, hvis alle krav i STCW-konventionen er opfyldt i henhold til reglement I/2, stk. 7, i STCW-konventionen. Den anvendte påtegningsform er den, der er gengivet i afsnit A-I/2, stk. 3, i STCW-koden.
3. Enhver medlemsstat accepterer med henblik på at tillade søfarende at gøre tjeneste på skibe, der fører dens flag, helbredsattester, som er udstedt under en anden medlemsstats myndighed i henhold til artikel 12.
4. Værtsmedlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede afgørelser træffes inden for en rimelig frist. Værtsmedlemsstaterne sikrer også, at søfarende i overensstemmelse med national lovgivning og nationale procedurer har ret til at påklage afgørelser, hvorved der nægtes påtegning eller accept af et gyldigt bevis, og klage over manglende svar, og at søfarende ydes tilstrækkelig rådgivning og bistand i forbindelse med sådanne klager i overensstemmelse med fastlagt national lovgivning og fastlagte nationale procedurer.

5. Uden at berører nærværende artikels stk. 2 kan en værtsmedlemsstats kompetente myndigheder indføre yderligere begrænsninger med hensyn til stillinger, funktioner og kompetence- eller kvalifikationsniveauer, der vedrører kystfart, som omhandlet i artikel 8 eller alternative beviser, der er udstedt i henhold til reglement VII/1 i bilag I.
6. Uden at det berører stk. 2 kan en værtsmedlemsstat om fornødent tillade en søfarende at gøre tjeneste i et tidsrum på ikke over tre måneder om bord på et skib, der fører medlemsstatsens flag, med et behørigt og gyldigt bevis, som er udstedt og påtegnet af en anden medlemsstat, men som endnu ikke er blevet påtegnet af den pågældende værtsmedlemsstat.

Der skal foreligge dokumentation for, at der er blevet indsendt en ansøgning om påtegning til de kompetente myndigheder.

7. En værtsmedlemsstat sikrer, at søfarende, som med henblik på anerkendelse fremlægger beviser for funktioner på lederniveau, har tilstrækkeligt kendskab til den del af den pågældende medlemsstats søfartslovgivning, som er relevant for de funktioner, de har ret til at udføre.

Artikel 7

Uddannelseskrav

Den uddannelse, der kræves i henhold til artikel 3, skal udformes i passende forhold til den teoretiske viden og de praktiske færdigheder, der kræves i henhold til bilag I, navnlig med hensyn til brug af livrednings- og brandslukningsudstyr, og skal godkendes af den kompetente myndighed eller instans, der er udpeget af den enkelte medlemsstat.

Artikel 8
Principper for kystfart

1. Når medlemsstaterne definerer kystfart, må de ikke stille krav vedrørende uddannelse, erfaring eller bevis for søfarende, der gør tjeneste om bord på skibe, som har ret til at føre en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts flag, og som sejler i kystfart, på en sådan måde, at det medfører strengere krav for disse søfarende end for søfarende på skibe, som fører medlemsstaternes eget flag. I intet tilfælde må en medlemsstat stille større krav end de i dette direktiv nævnte til søfarende på skibe, som fører en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts flag, og som ikke sejler i kystfart.
2. En medlemsstat skal i forbindelse med skibe, som er indrømmet fordelene ved STCW-konventionens bestemmelser for kystfart, hvilket omfatter kystfart ud for en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts kyst inden for grænserne af dens definition af kystfart, i samarbejde med medlemsstaterne eller berørte parter specificere både detaljerne for de pågældende handelsområder og andre relevante bestemmelser.

3. For skibe, som har ret til at føre en medlemsstats flag, og som regelmæssigt sejler i kystfart ud for en anden medlemsstat eller en anden STCW-konventionsparts kyst, skal den medlemsstat, hvis flag skibet har ret til at føre, fastsætte kravene til uddannelse, erfaring og bevis for søfarende på disse skibe, og disse krav skal mindst svare til kravene i den medlemsstat eller den part i STCW-konventionen, ud for hvis kyst skibet sejler, men må dog ikke være strengere end dette direktivs krav til skibe, der ikke sejler i kystfart. Søfarende på et skib, som udstrækker en rejse til farvande, der ikke er defineret som kystfart af en medlemsstat, og som sejler ind i et farvand, der ikke er omfattet af denne definition, skal opfylde kravene i dette direktiv.
4. En medlemsstat kan indrømme et skib, som har ret til at føre dets flag, fordelene ved direktivets bestemmelser om kystfart, når det regelmæssigt driver kystfart i henhold til nævnte medlemsstats definition heraf ud for kysten af et land, der ikke er part i STCW-konventionen.
5. Sønæringsbeviser til søfarende, som er udstedt af en medlemsstat eller en part i STCW-konventionen for kystfart inden for landets afgrænsede kyster, kan accepteres af andre medlemsstater for så vidt angår tjeneste inden for landets afgrænsede kyster, forudsat at medlemsstaterne eller de berørte parter i samarbejde udarbejder detaljerne for de pågældende handelsområder og andre relevante betingelser derfor.

6. Medlemsstater, der definerer kystfart, skal i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende artikel:
 - a) opfylde de principper for kystfart, der er angivet i afsnit A-I/3 i STCW-koden
 - b) indarbejde grænserne for kystfart i de påtegninger, der udstedes i henhold til artikel 4.
7. Når en medlemsstat træffer beslutning om definitionen af kystfart og betingelserne for uddannelse hertil i henhold til kravene i stk. 1, 3 og 4, skal den meddele Kommissionen de nærmere bestemmelser, den har vedtaget.

Artikel 9

Forebyggelse af falskneri eller anden ulovlig adfærd

1. Medlemsstaterne træffer og håndhæver passende foranstaltninger for at forebygge svig og anden ulovlig adfærd i forbindelse med udstedte beviser og påtegninger og fastsætter sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne udpeger de nationale myndigheder, som har kompetence til at afsløre og bekæmpe falskneri og anden ulovlig adfærd og udveksle oplysninger med andre medlemsstaters og tredjelandes kompetente myndigheder om udstedelse af beviser til søfarende.

Medlemsstaterne underretter straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

Medlemsstaterne underretter også straks de tredjelande, med hvilke de har indgået en aftale i overensstemmelse med reglement I/10, paragraf 1.2, i STCW-konventionen.

3. På anmodning af værtsmedlemsstaten fremsender en anden medlemsstats kompetente myndigheder skriftlig bekræftelse eller benægtelse af ægtheden af søfarendes beviser, de tilsvarende påtegninger eller anden skriftlig dokumentation for uddannelse, som denne medlemsstat har udstedt.

Artikel 10

Sanktioner eller disciplinære foranstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter retningslinjer og procedurer for uvildig undersøgelse af enhver anmeldt inkompetence, handling, undladelse eller sikringsrisici, som kan udgøre en direkte trussel for sikkerhed for liv og ejendom til søs eller for havmiljøet, og som er forårsaget af indehavere af sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser eller påtegninger, der er udstedt af den pågældende medlemsstat i forbindelse med udførelse af hverv forbundet med deres sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser, samt for tilbagekaldelse, inddragelse og ophævelse af sådanne sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser af ovennævnte grunde og for at forebygge svig.
2. Medlemsstaterne træffer og håndhæver passende foranstaltninger for at forebygge svig og anden ulovlig adfærd i forbindelse med udstedte sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser og påtegninger.
3. Sanktioner eller disciplinære foranstaltninger skal fastsættes og håndhæves i følgende tilfælde:
 - a) et rederi eller en skibsfører har ansat en person, der ikke har det af dette direktiv påkrævede bevis

- b) en skibsfører har tilladt, at en funktion eller en opgave, der i henhold til dette direktiv skal udføres af en person med behørigt bevis, udføres af en person, der ikke har det krævede bevis, en gyldig dispensation eller dokumentation i henhold til artikel 20, stk. 7, eller
 - c) en person er ved hjælp af svig eller forfalskede dokumenter blevet ansat til at udføre en funktion eller arbejde i en stilling, der i henhold til dette direktiv skal udføres eller besættes af en person med et bevis eller en dispensation.
4. Hvis der er klare grunde til at formode, at et rederi eller en person er ansvarlig for eller har kendskab til en åbenbar manglende overholdelse af dette direktiv som nærmere anført i stk. 3, skal den medlemsstat, under hvis jurisdiktion rederiet eller personen hører, samarbejde med enhver anden medlemsstat eller enhver anden part i STCW-konventionen, som informerer medlemsstaten om, at den agter at indlede retsforfølgelse inden for sin egen jurisdiktion.

Artikel 11
Kvalitetskrav

1. Medlemsstaterne sikrer følgende:

- a) Al uddannelse, bedømmelse af kvalifikationer, certificering, herunder udstedelse af medicinske certifikater, påtegning og fornyelse af gyldighed, som udføres af andre end regeringsorganer eller -myndigheder i henhold til deres bemyndigelse, skal løbende overvåges ved hjælp af et kvalitetsstyringssystem for at sikre, at definerede mål, herunder læreres og bedømmeres kvalifikationer og erfaring, opfyldes i overensstemmelse med afsnit A-I/8 i STCW-koden.
- b) I de tilfælde, hvor regeringsorganer eller -enheder udfører sådanne aktiviteter, skal der forefindes et kvalitetsstyringssystem, jf. afsnit A-I/8 i STCW-koden.
- c) Uddannelsesmål og dertil svarende kvalitetskrav til kompetencer skal defineres klart og fastlægge det niveau af viden, forståelse og færdigheder, der i henhold til STCW-konventionen kræves ved de pågældende eksamener og bedømmelser.

- d) Anvendelsesområdet for kvalitetskravene omfatter administrationen af bevisudstedelsesordningen, alle uddannelseskurser og -programmer, eksamener og bedømmelser, der udføres af eller autoriseres af hver medlemsstat, og de kvalifikationer og den erfaring, der kræves af undervisere og bedømmere under hensyntagen til de retningslinjer, de systemer, den kontrol og den interne kvalitetssikringsovervågning, der er fastsat med henblik på at sikre, at de definerede mål opnås.

Målene og kvalitetskravene i første afsnit, litra c), kan specificeres særskilt for de enkelte kurser og uddannelsesprogrammer og skal omfatte administrationen af bevisudstedelsesordningen.

- 2. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at en uafhængig evaluering af kravene til viden, forståelse, færdigheder og kvalifikationer, af bedømmelsesaktiviteterne og af administrationen af bevisudstedelsesordningen foretages af kvalificerede personer, som ikke selv er involveret i disse aktiviteter, med mindst fem års mellemrum for at sikre:
 - a) at alle interne forvaltnings- og overvågningsforanstaltninger samt opfølgningsaktioner er i overensstemmelse med planlagte ordninger og dokumenterede procedurer og på effektiv måde sikrer opfyldelsen af de definerede mål

- b) at resultaterne af de uafhængige evalueringer dokumenteres og tilgår de ansvarlige for det evaluerede område
 - c) at eventuelle mangler afhjælpes rettidigt
 - d) At alle gældende bestemmelser i STCW-konventionen og -koden, herunder ændringer, er omfattet af kvalitetsstyringssystemet. Medlemsstaterne kan også lade de andre gældende bestemmelser i dette direktiv være omfattet af dette system.
3. En rapport om evalueringen, der udføres i henhold til stk. 2, i nærværende artikel meddeles af den pågældende medlemsstat til Kommissionen i overensstemmelse med det format, der er angivet i afsnit A-I/7 i STCW-koden, inden for seks måneder efter evalueringen.

Artikel 12

Helbredskrav

1. Hver medlemsstat fastsætter de krav til sundhedsmæssig egnethed, som de søfarende skal opfylde, og procedurerne for udstedelse af en helbredsattest i overensstemmelse med nærværende artikel og afsnit A-I/9 i STCW-koden, og i påkommende tilfælde under hensyn til afsnit B-I/9 i STCW-koden.

2. Hver medlemsstat sikrer, at de, der er ansvarlige for at vurdere de søfarendes sundhedsmæssige egnethed, er læger, der er anerkendt af denne medlemsstat til at gennemføre lægeundersøgelser af søfarende i overensstemmelse med afsnit A-I/9 i STCW-koden.
3. Alle søfarende, der er indehavere af et sønæringsbevis eller kvalifikationsbevis, som er udstedt i henhold til konventionen, og som gør tjeneste til søs, skal også være i besiddelse af en gyldig helbredsattest, der er udstedt i overensstemmelse med nærværende artikel og afsnit A-I/9 i STCW-koden.
4. Enhver, der ansøger om en helbredsattest, skal:
 - a) være mindst 16 år
 - b) fremlægge fyldestgørende dokumentation for sin identitet
 - c) opfylde de gældende standarder for sundhedsmæssig egnethed, der er fastsat af den pågældende medlemsstat.
5. En helbredsattest skal være gyldig i en periode på højst to år, medmindre den søfarende er under 18 år, idet den maksimale gyldighedsperiode i så fald skal være et år.
6. Hvis gyldighedsperioden for en helbredsattest udløber under en rejse, finder reglement I/9 i bilaget til STCW-konventionen anvendelse.

7. I hastetilfælde kan en medlemsstat tillade, at en søfarende arbejder uden en gyldig helbredsattest. I sådanne tilfælde finder reglement I/9 i bilaget til STCW-konventionen anvendelse.

Artikel 13

Fornyelse af sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser

1. Skibsførere, officerer og radiooperatører med et bevis, der er udstedt af eller anerkendt i henhold til kapitlerne i bilag I, bortset fra reglement V/3 i kapitel V eller kapitel VI, som gør tjeneste til søs eller har til hensigt at vende tilbage til søen efter en periode i land, skal med henblik på fortsat fartstid til søs med mellemrum på højst fem år:
 - a) opfylde kravene til sundhedsmæssig egnethed i artikel 12
 - b) bevise, at de fortsat er i besiddelse af deres faglige kvalifikationer i henhold til afsnit A-I/11 i STCW-koden.
2. Skibsførere, officerer og radiooperatører skal for fortsat at kunne gøre tjeneste på søgående skibe, for hvilke man internationalt har fastsat særlige uddannelseskrav, have afsluttet den relevante uddannelse med tilfredsstillende resultat.

3. Enhver skibsfører og officer skal for fortsat at kunne gøre tjeneste om bord på tankskibe opfylde kravene i stk. 1 i nærværende artikel, og det kræves, at han med mindst fem års mellemrum dokumenterer, at han fortsat besidder den professionelle kompetence til at arbejde om bord på tankskibe i henhold til afsnit A-I/11, stk. 3, i STCW-koden.
4. Skibsførere og officerer skal med henblik på fortsat fartstid til søs om bord på skibe, som opererer i polare farvande, opfylde kravene i stk. 1 og med mellemrum på højst fem år bevise, at de fortsat er i besiddelse af deres faglige kvalifikationer til skibe, som opererer i polare farvande, i henhold til afsnit A-I/11, stk. 4, i STCW-koden.
5. Medlemsstaterne sammenligner de uddannelses- og kvalifikationskrav, som kræves for udstedelse af sønæringsbeviser og/eller kvalifikationsbeviser indtil den 1. januar 2017, med specifikationerne for de pågældende sønærings- og/eller kvalifikationsbeviser i del A i STCW-koden og fastsætter, hvorvidt der er behov for at kræve, at indehaverne af sådanne sønærings- og/eller kvalifikationsbeviser skal gennemgå relevant genopfrisknings- og ajourføringsuddannelse eller underkastes bedømmelse.
6. Medlemsstaterne sammenligner de uddannelses- og kvalifikationskrav, der kræves for personer, som gør tjeneste på gasdrevne skibe før den 1. januar 2017, med uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-V/3 i STCW-koden og fastsætter, hvorvidt der er behov for at kræve, at disse personer ajourfører deres kvalifikationer.

7. Medlemsstaterne skal i samarbejde med de berørte parter udarbejde eller fremme udarbejdelsen af en ordning for genopfrisknings- og ajourføringskurser i henhold til afsnit A-I/11 i STCW-koden.
8. Med henblik på at opdatere skibsføreres, officerers og radiooperatørers viden sikrer hver medlemsstat, at teksten vedrørende de seneste ændringer i nationale og internationale forordninger om sikkerhed for liv til søs, sikring og beskyttelse af havmiljøet stilles til rådighed for skibe, der har ret til at føre dens flag, under overholdelse af artikel 15, stk. 3, litra b), og artikel 19.

Artikel 14

Simulatorer

De krav til ydeevne og de andre bestemmelser, der skal opfyldes for at opnå bevis i henhold til STCW-kodens afsnit A-I/12 og del A, gælder for:

- a) al obligatorisk simulatorbaseret uddannelse
- b) bedømmelse af kvalifikationer i henhold til STCW-kodens del A, som udføres med simulator
- c) demonstration ved hjælp af simulator af fortsat duelighed i henhold til STCW-kodens del A.

Artikel 15
Rederiernes ansvar

1. En medlemsstat skal i henhold til stk. 2 og 3 holde rederierne ansvarlige for, at søfarende, der mønstres på deres skibe, opfylder bestemmelserne i dette direktiv, og skal kræve, at ethvert rederi sikrer:
 - a) at ansatte søfarende på dets skibe har et behørigt bevis i overensstemmelse med dette direktiv, og dem, som medlemsstaten har fastsat
 - b) at skibene er bemandede i henhold til medlemsstatens gældende forskrifter for sikker bemanning
 - c) at relevant dokumentation om alle søfarende, der er ansat på dets skibe, holdes ajour og er lettilgængelig og omfatter, men ikke er begrænset til, dokumentation og data om deres erfaring, uddannelse, sundhedsmæssige egnethed og kvalifikationer til at udføre de arbejdsopgaver, som de får pålagt
 - d) at alle nymønstrede søfarende på et af dets skibe orienteres om deres specifikke arbejdsopgaver og om alle skibets ordninger, installationer, udstyr, procedurer og karakteristika, som er relevante såvel for deres rutinemæssige opgaver som for deres opgaver i en nødsituation

- e) at skibets besætningsmedlemmer effektivt kan samordne deres opgaver i en nødsituation og ved udførelse af funktioner, som er af afgørende vigtighed for sikkerheden eller for forebyggelse eller begrænsning af forurening
- f) at søfarende på et af dets skibe har modtaget genopfrisknings- og ajourføringsuddannelse som foreskrevet af STCW-konventionen
- g) at der på alle skibe opretholdes en effektiv mundtlig kommunikation i overensstemmelse med kapitel V, reglement 14, stk. 3 og 4, i SOLAS 74, som ændret.

2. Rederierne, skibsførerne og besætningsmedlemmerne har alle ansvar for at sikre, at forpligtelserne i nærværende artikel får fuld virkning, og dette gælder også for enhver anden foranstaltning, der kan vise sig nødvendig for at sikre, at det enkelte besætningsmedlem kan yde et kvalificeret bidrag til sikker drift af skibet.

3. Rederiet giver alle skibsførere af skibe, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, skriftlige instrukser om de retningslinjer og procedurer, der skal følges for at sikre, at alle søfarende, som er nymønstrede på skibet, får rimelige muligheder for, inden de pålægges arbejdsopgaver, at gøre sig bekendt med udstyret om bord, med driftsprocedurerne og andre nødvendige ordninger for at kunne udføre arbejdsopgaverne korrekt. Disse retningslinjer og procedurer skal omfatte følgende:
- a) der skal afsættes tilstrækkelig tid til, at enhver nyansat søfarende får mulighed for at gøre sig bekendt med:
 - i) det specifikke udstyr, som den søfarende skal anvende eller betjene
 - ii) de for skibet specifikke forhold med hensyn til vagt, sikkerhed, miljøbeskyttelse, nødprocedurer og ordninger, som den søfarende skal have kendskab til for at udføre de ham tildelte arbejdsopgaver korrekt
 - b) udpegelse af et erfarent besætningsmedlem, som har ansvaret for at sikre, at nyansatte søfarende får mulighed for at modtage væsentlige oplysninger på et sprog, som de forstår.

4. Rederierne sikrer, at skibsførere, officerer og andet personale, som er tildelt specifikke opgaver og ansvar om bord på ro-ro-passagerskibe, har gennemført orienteringsuddannelsen for at opnå de kompetencer, der er relevante i forhold til den kapacitet, der skal udfyldes, og de ansvarsområder og opgaver, der skal varetages, idet der tages hensyn til vejledningen i afsnit B-I/14 i STCW-koden.

Artikel 16

Egnethed til tjeneste

1. For at forebygge træthed skal medlemsstaterne:
 - a) fastsætte og håndhæve hvileperioder for vagtpersonale og for personale, hvis arbejde omfatter opgaver i forbindelse med sikkerhed, sikring og forebyggelse af forurening i overensstemmelse med stk. 3-13
 - b) kræve, at vagterne arrangeres således, at vagtpersonalets effektivitet ikke hæmmes af træthed, samt at arbejdsopgaverne organiseres på en sådan måde, at den første vagt ved rejsens påbegyndelse og de følgende vagtafløsere er tilstrækkeligt udhvilede og i enhver henseende arbejdsdygtige.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at forebygge stof- og alkoholmisbrug i overensstemmelse med nærværende artikel.
3. Medlemsstaterne tager højde for den fare, som trætte søfarende udgør, især de søfarende, hvis arbejde omfatter opgaver i forbindelse med sikring og sikker drift af skibet.

4. Enhver person, der pålægges at arbejde som en vagthavende navigatør eller som menig på vagtholdet, eller en person, hvis arbejde omfatter opgaver i forbindelse med sikkerhed, forebyggelse af forurening og sikringsopgaver, skal have en hvileperiode på mindst:
 - a) 10 timer over en 24-timersperiode og
 - b) 77 timer over en syvdages periode.
5. Hviletiden kan opdeles i højst to perioder, hvoraf en skal være på mindst seks timer, og tidsrummet mellem på hinanden følgende hvileperioder må ikke overskride 14 timer.
6. De i stk. 4 og 5 nævnte krav til hvileperioder skal ikke nødvendigvis overholdes i en nødsituation eller under andre driftsforhold af ekstraordinær karakter. Mønstrings-, brand- og bådøvelser og øvelser, som er foreskrevet af nationale love og bestemmelser og ved internationale aftaler, gennemføres således, at de griber mindst mulig ind i hvileperioderne og ikke medfører træthed.
7. Medlemsstater skal kræve, at vagtplaner opsættes således, at der er let adgang til dem. Vagtplanerne skal udfærdiges i et standardformat på det eller de sprog, der er skibets arbejdssprog, og på engelsk.

8. Når en søfarende har tilkaldevagt, som f.eks. når maskinrummet er ubemandet, skal den søfarende have en tilstrækkelig kompenserende hvileperiode, hvis den normale hvileperiode afbrydes ved tilkaldelse til arbejde.
9. Medlemsstater skal kræve, at der føres daglige optegnelser over de søfarendes daglige hvileperioder. Disse skal udarbejdes i et standardformat på det eller de sprog, der er skibets arbejdssprog, og på engelsk, for at gøre det muligt at kontrollere, om nærværende artikel overholdes. Søfarende skal modtage en kopi af de optegnelser, der vedrører dem, og den skal påtegnes af skibsføreren eller en person, som skibsføreren har bemyndiget hertil, og af de søfarende.
10. Uanset bestemmelserne i stk. 3-9 har skibsføreren på et skib ret til at kræve, at en søfarende arbejder det antal timer, som er nødvendigt for skibets, ombordværendes eller lastens umiddelbare sikkerhed eller for at bistå andre skibe eller personer i havsnød. I overensstemmelse hermed kan skibsføreren se bort fra arbejds- eller hviletid og kræve, at en søfarende arbejder det antal timer, som er nødvendigt, indtil den normale situation er genoprettet. Så snart som muligt efter, at den normale situation er genoprettet, sørger skibsføreren for, at søfarende, som har udført arbejde i en planlagt hvileperiode, får en tilstrækkelig hvileperiode.

11. Forudsat at der tages behørigt hensyn til de generelle principper om beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed og i overensstemmelse med direktiv 1999/63/EF, kan medlemsstaterne, i medfør af nationale love eller bestemmelser eller en procedure for den kompetente myndighed, godkende eller registrere kollektive overenskomster, der tillader undtagelser fra de grænser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra b), og stk. 5, forudsat at hvileperioden ikke er mindre end 70 timer over en syvdagesperiode og under overholdelse af de begrænsninger, der er fastsat i nærværende artikels stk. 12 og 13. Sådanne undtagelser følger så vidt muligt de givne normer, men der kan tages hensyn til hyppigere eller længere fridagsperioder eller sikring af kompenserende fridage for vagtpersonale og søfarende, som arbejder på skibe på korte rejser. Undtagelser tager i videst mulig udstrækning hensyn til vejledningen angående forebyggelsen af træthed som fastsat i afsnit B-VIII/1 i STCW-koden. Undtagelser fra minimumshvileperioderne i nærværende artikels stk. 4, litra a), tillades ikke.
12. De i stk. 11 omhandlede undtagelser angående de i stk. 4, litra b), fastsatte ugentlige hvileperioder må ikke gives for mere end to på hinanden følgende uger. Tidsrummet mellem to på hinanden følgende hvileperioder om bord skal være mindst det dobbelte af varigheden for undtagelsen.

13. Inden for rammerne af de i stk. 11 anførte eventuelle undtagelser fra stk. 5 kan den i stk. 4, litra a), anførte minimumshviletid i en vilkårlig periode på 24 timer højst opdeles i tre hvileperioder, hvoraf den ene skal være på mindst seks timer, og ingen af de to perioder må være mindre end en time. Tidsrummet mellem to på hinanden følgende hvileperioder må ikke overstige 14 timer. Undtagelserne må ikke vare længere end to 24-timersperioder i en given syvdagesperiode.
14. Medlemsstaterne fastsætter for at forhindre alkoholmisbrug en promillegrænse på højst 0,05 % eller for alkohol i udåndingsluften på 0,25 mg/l eller en mængde af alkohol, der medfører denne alkoholkoncentration, for skibsførere, officerer og andre søfarende, mens de udfører de udpegede opgaver i forbindelse med sikkerhed, sikring og havmiljø.

Artikel 17
Dispensation

1. Under forhold, hvor der er et ganske særligt behov derfor, kan de kompetente myndigheder, såfremt de skønner, at der ikke derved opstår fare for personer, ejendom eller omgivelser, udstede en dispensation, der tillader en nærmere angivet søfarende at gøre tjeneste i et bestemt skib for et bestemt tidsrum af højst seks måneders varighed i en stilling, for hvilken han ikke er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis, dog bortset fra radiooperatør, medmindre andet er fastsat i det gældende radioreglement; det er en forudsætning, at den person, til hvem dispensationen er meddelt, er tilstrækkelig kvalificeret til at beklæde den ledige stilling på betryggende måde til myndighedernes tilfredshed. Dispensationer må dog ikke meddeles en skibsfører eller maskinchef, medmindre der foreligger force majeure, og da kun for det kortest mulige tidsrum.
2. Dispensation til at gøre tjeneste i en stilling må kun meddeles en person, der har forskriftsmæssigt bevis for at beklæde den umiddelbart lavere stilling. Såfremt der ikke foreskrives bevis for den lavere stilling, kan dispensation gives til en person, hvis kvalifikationer og erfaring efter de kompetente myndigheders opfattelse klart kan sidestilles med de krav, der er foreskrevet for den stilling, der skal besættes; dog skal en person, der ikke er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis, bestå en prøve, der af myndighederne accepteres som bevis for, at sådan dispensation kan gives uden risiko. Den pågældende kompetente myndighed skal sikre, at den omhandlede stilling snares muligt besættes af en person, der er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis.

Artikel 18

Medlemsstaternes forpligtelser hvad angår uddannelse og bedømmelse

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder eller instanser, som:
 - a) forestår den i artikel 3 omhandlede uddannelse
 - b) tilrettelægger og/eller fører tilsyn med eksamenerne, når det er krævet
 - c) udsteder de i artikel 4 omhandlede beviser
 - d) meddeler dispensationer i medfør af artikel 17.
2. Medlemsstaterne sikrer følgende:
 - a) Al uddannelse og bedømmelse af søfarende skal:
 - i) struktureres i henhold til de skriftlige programmer, herunder de metoder, midler, procedurer og undervisningsmaterialer, der er nødvendige for at opfylde de foreskrevne kompetencekrav
 - ii) udføres, overvåges, evalueres og støttes af personer, der er kvalificerede i henhold til litra d), e) og f).
 - b) Personer, der varetager uddannelse eller bedømmelse under tjeneste om bord på skibet, skal kun gøre dette, når sådan uddannelse og bedømmelse ikke påvirker skibets normale drift negativt, og når de kan bruge al deres tid og henvende al deres opmærksomhed på uddannelsen eller bedømmelsen.

- c) Undervisere, tilsynsførende og bedømmere skal være tilstrækkeligt kvalificeret med hensyn til de særlige typer og niveauer af uddannelse eller bedømmelse af søfarendes kvalifikationer enten om bord eller i land.
- d) Enhver person, der enten om bord eller på land varetager uddannelse under tjeneste af søfarende, for at disse kan opnå bevis i henhold til dette direktiv, skal:
 - i) være fortrolig med uddannelsesprogrammet og bekendt med de specifikke uddannelsesmål for denne type uddannelse
 - ii) være kvalificeret til den arbejdsopgave, som uddannelsen omfatter
 - iii) hvis simulator anvendes, endvidere
 - have modtaget behørig vejledning i undervisningsteknikker med anvendelse af simulatorer
 - have praktisk erfaring med betjening af den type simulator, der anvendes.
- e) Enhver person, der har ansvar for at føre tilsyn med uddannelse under tjeneste af søfarende, der uddanner sig for at opnå bevis, skal have fuldstændigt kendskab til uddannelsesprogrammet og de specifikke mål for de enkelte typer uddannelse.

- f) Enhver person, der enten om bord eller på land foretager bedømmelse af søfarendes kvalifikationer i forbindelse med uddannelse under tjeneste, som tager sigte på opnåelse af bevis i henhold til dette direktiv, skal:
- i) have tilstrækkelig viden om og kendskab til de kvalifikationer, der bedømmes
 - ii) være kvalificeret til den arbejdsopgave, der bedømmes
 - iii) have modtaget behørig vejledning i bedømmelsesmetoder og -praksis
 - iv) være i besiddelse af praktisk bedømmelseserfaring
 - v) hvis en bedømmelse involverer anvendelsen af simulatorer, have praktisk bedømmelseserfaring med den særlige type simulator, der anvendes, og have indvundet denne erfaring under tilsyn af en erfaren bedømmer og til dennes tilfredshed.

- g) Når en medlemsstat godkender et kursus, en skole eller en skoles udstedelse af kvalifikation, og når dette kursus eller denne kvalifikation indgår i kravene for at opnå bevis, skal skolens undervisere og bedømmere være i besiddelse af kvalifikationer og erfaring i henhold til bestemmelserne om kvalitetskrav i artikel 11; kvalifikationer, erfaringer og anvendelse af kvalitetskrav skal omfatte behørig uddannelse i undervisningsteknikker, uddannelses- og bedømmelsesmetoder og -praksis og skal overholde de gældende krav i litra d), e) og f) i nærværende stykke.

Artikel 19

Kommunikation om bord

Medlemsstaterne drager omsorg for at:

- a) der om bord på ethvert skib, som fører en medlemsstats flag, på ethvert tidspunkt er mulighed for effektiv mundtlig kommunikation vedrørende sikkerhed mellem alle medlemmer af skibets besætning, navnlig således, at meddelelser og instrukser modtages betids og forstås korrekt, jf. dog litra b) og d)
- b) der på ethvert passagerskib, der fører en medlemsstats flag, og på ethvert passagerskib, der påbegynder og/eller afslutter en rejse i en medlemsstats havn, etableres et arbejdssprog, som skal anføres i skibsdagbogen for at sikre en effektiv indsats fra besætningen i sikkerhedsanliggender

rederiet eller skibsføreren, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, afgør, hvilket arbejdssprog der er det mest hensigtsmæssige. Hver søfarer skal kunne forstå og, hvor det er nødvendigt, give ordrer og instrukser samt kunne rapportere tilbage på dette sprog.

hvis arbejdssproget ikke er et officielt sprog i medlemsstaten, skal alle planer og lister, som kræves opsat på skibet, indeholde en oversættelse til arbejdssproget

- c) det personale, der om bord på passagerskibe ifølge mønstringsrullen har til opgave at bistå passagererne i nødsituationer, let kan identificeres og besidder kommunikationsfærdigheder, som er tilstrækkelige til dette formål under hensyn til en passende og hensigtsmæssig kombination af nedenstående kriterier:
- i) det/de sprog, der tales af de nationaliteter af passagerer, som hovedsagelig befordres på en bestemt rute
 - ii) sandsynligheden for, at et elementært engelsk ordforråd kan være et middel til at give simple anvisninger til passagerer, der har behov for hjælp, hvad enten passageren og besætningsmedlemmet har et fælles sprog eller ej
 - iii) det mulige behov for at kommunikere på andre måder i en nødsituation, når verbal kommunikation ikke er mulig, f.eks. udføre demonstrationer, anvende tegnsprog, henvende opmærksomheden på placeringen af anvisninger, mønstringssteder, redningsudstyr eller flugtveje

- iv) det omfang, i hvilket der er givet passagererne sikkerhedsinstrukser på deres modersmål
 - v) de sprog, som katastrofemeldinger, der måtte blive udsendt i en nødsituation eller under en øvelse for at viderebringe livsvigtig vejledning til passagererne og gøre det lettere for besætningsmedlemmerne at bistå passagererne, bliver givet på
- d) at skibsfører, officerer og menige om bord på olietankskibe, kemikalieskibe og gastankskibe, der fører en medlemsstats flag, kan kommunikere med hinanden på et fælles arbejdssprog
- e) at der er passende kommunikationsmuligheder mellem skibet og myndighederne på land; sådan kommunikation foretages i overensstemmelse med kapitel V, reglement 14, stk. 4, i SOLAS 74
- f) at de, når der foretages havnestatskontrol i henhold til direktiv 2009/16/EF, også undersøger, om skibe, der fører en ikke-medlemsstats flag, overholder nærværende artikel.

Artikel 20

Anerkendelse af sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser

1. Søfarende, der ikke er i besiddelse af sønæringsbeviser, som er udstedt af medlemsstaterne, eller kvalifikationsbeviser, som er udstedt af medlemsstaterne til skibsførere og officerer i overensstemmelse med reglement V/1-1 og V/1-2 i STCW-konventionen, kan opnå ret til at gøre tjeneste på skibe, som fører en medlemsstats flag, hvis der er truffet afgørelse om anerkendelse af deres sønæringsbeviser eller kvalifikationsbeviser under anvendelse af de procedurer, der er fastsat i denne artikels stk. 2-6.
2. En medlemsstat, som tilsigter ved påtegning at anerkende de sønæringsbeviser eller kvalifikationsbeviser som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, der er udstedt af et tredjeland til en skibsfører, officer eller radiooperatør med henblik på tjeneste på skibe, der fører dens flag, indsender en anmodning til Kommissionen om anerkendelse af det pågældende tredjeland ledsaget af en foreløbig analyse af tredjelandets opfyldelse af kravene i STCW-konventionen ved at indsamle de oplysninger, der er omhandlet i bilag II til dette direktiv. I denne foreløbige analyse giver medlemsstaten yderligere oplysninger om årsagerne til anerkendelse af tredjelandet til støtte for sin anmodning.

Efter en medlemsstat har indsendt en sådan anmodning, behandler Kommissionen straks denne anmodning og træffer afgørelse efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2, om indledning af vurderingen af uddannelses- og bevisudstedelsessystemet i tredjelandet inden for rimelig tid under behørig hensyntagen til den frist, der er fastsat i nærværende artikels stk. 3.

Når der er vedtaget en positiv afgørelse om at indlede vurderingen, indsamler Kommissionen med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og i påkommende fald med deltagelse af den medlemsstat, der har indsendt anmodningen, og eventuelle andre interesserede medlemsstater de i bilag II til dette direktiv nævnte oplysninger og foretager en vurdering af uddannelses- og bevisudstedelsessystemerne i det tredjeland, som anerkendelsesanmodningen vedrører, for at verificere, at det pågældende tredjeland opfylder alle kravene i STCW-konventionen, og at der er truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at hindre udstedelsen af forfalskede beviser, og tage hensyn til, om det har ratificeret konventionen om søfarendes arbejdsforhold, 2006.

3. Hvis Kommissionen som følge af den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede vurdering konkluderer, at alle disse krav er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter, der fastsætter dens afgørelse om anerkendelse af et tredjeland. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2, inden for 24 måneder fra en medlemsstat har indsendt anmodningen som omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Hvis det pågældende tredjeland skal træffe større korrigerende aktioner, herunder ændringer af dets lovgivning samt dets uddannelses- og bevisudstedelsessystem for at opfylde kravene i STCW-konventionen, vedtages de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, inden for 36 måneder fra en medlemsstat har indsendt anmodningen som omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel.

Den medlemsstat, der har indsendt denne anmodning, kan ensidigt beslutte at anerkende et tredjeland, indtil der er vedtaget en gennemførelsesretsakt i henhold til dette stykke. I tilfælde af en sådan ensidig anerkendelse meddeler medlemsstaten Kommissionen antallet af de påtegninger, der attesterer anerkendelsen, og som er udstedt for så vidt angår de i stk. 1 omhandlede sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser, som er udstedt af tredjelandet, indtil gennemførelsesretsakten vedrørende anerkendelsen af nævnte tredjeland vedtages.

4. En medlemsstat kan for de skibe, der fører dens flag, beslutte at påtegne beviser, der er udstedt af tredjelande, som er anerkendt af Kommissionen, under hensyntagen til bestemmelserne, der er fastsat i punkt 4 og 5 i bilag II.
5. Anerkendelser af beviser, der er udstedt af et anerkendt tredjeland og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, inden den 14. juni 2005, forbliver gyldige.

Disse anerkendelser kan anvendes af alle medlemsstater, medmindre Kommissionen har inddraget dem i medfør af artikel 21.

6. Kommissionen udarbejder og ajourfører en fortegnelse over de tredjelande, der er anerkendt. Fortegnelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.
7. Uanset artikel 4, stk. 7, kan en medlemsstat, hvis omstændighederne kræver det, tillade en søfarende at gøre tjeneste i en anden kapacitet end radioofficer eller radiooperatør, undtagen som fastsat i radioreglementet, i et tidsrum på ikke over tre måneder om bord på et skib, der fører medlemsstatens flag, med et behørigt og gyldigt bevis, som er udstedt og i fornødent omfang påtegnet af et tredjeland, men som endnu ikke er blevet påtegnet af den pågældende medlemsstat med henblik på anerkendelse for tjeneste om bord på et skib, der fører medlemsstatens flag.

Dokumentation for, at der er blevet indsendt en ansøgning om påtegning til de kompetente myndigheder, skal foreligge let tilgængelig.

Artikel 21

Manglende opfyldelse af STCW-konventionen

1. Uanset kriterierne i bilag II orienterer en medlemsstat, når den mener, at et anerkendt tredjeland ikke længere opfylder kravene i STCW-konventionen, omgående Kommissionen herom med angivelse af grunde.

Kommissionen henviser straks sagen til det i artikel 31, stk. 1, anførte udvalg.

2. Uanset kriterierne i bilag II orienterer Kommissionen, når den mener, at et anerkendt tredjeland ikke længere opfylder kravene i STCW-konventionen, omgående medlemsstaterne herom med angivelse af grunde.

Kommissionen henviser straks sagen til det i artikel 31, stk. 1, anførte udvalg.

3. Agter en medlemsstat at inddrage påtegningen af alle beviser, der er udstedt af et tredjeland, orienterer den straks Kommissionen og de andre medlemsstater herom med angivelse af grunde.
4. Kommissionen foretager med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed en ny vurdering af anerkendelsen af det pågældende tredjeland for at kontrollere, om det pågældende tredjeland ikke har opfyldt kravene i STCW-konventionen.
5. Er der grund til at antage, at en bestemt søfartsskole ikke længere opfylder STCW-konventionens krav, meddeler Kommissionen det pågældende tredjeland, at anerkendelsen af beviser fra dette tredjeland vil blive inddraget inden for en frist på to måneder, medmindre der træffes foranstaltninger til at sikre, at alle STCW-konventionens krav overholdes.

6. Afgørelsen om inddragelse af anerkendelsen træffes af Kommissionen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2. De pågældende medlemsstater træffer passende foranstaltninger til at gennemføre afgørelsen.
7. Påtegninger, der attesterer anerkendelse af beviser, som er udstedt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 7, før datoen for en afgørelse om inddragelse af anerkendelse af et tredjeland, forbliver gyldige. Søfolk, der er indehavere af sådanne påtegninger, kan imidlertid ikke anmode om en påtegning til anerkendelse af opgradering af deres kvalifikationer, medmindre denne opgradering udelukkende bygger på yderligere erfaringer til søs.
8. Hvis der ikke er nogen påtegninger, der attesterer den anerkendelse, som er udstedt af en medlemsstat for så vidt angår de i artikel 20, stk. 1, omhandlede sønæringsbeviser eller kvalifikationsbeviser, som er udstedt af et tredjeland i en periode på mere end otte år, skal anerkendelsen af dette tredjelands beviser undersøges på ny. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter dens afgørelse efter denne fornyede undersøgelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2, efter underretning af medlemsstaterne samt det pågældende tredjeland mindst seks måneder i forvejen.

Artikel 22
Genvurdering

1. De tredjelande, der er blevet anerkendt efter proceduren i artikel 20, stk. 3, første afsnit, herunder de tredjelande, der henvises til i artikel 20, stk. 6, genvurderes regelmæssigt og mindst hvert tiende år af Kommissionen med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed for at verificere, at de opfylder de relevante kriterier i bilag II, og om der er truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at hindre udstedelsen af forfalskede beviser.
2. Kommissionen foretager med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed genvurderingen af tredjelandene baseret på prioritetskriterier. Disse prioritetskriterier omfatter følgende:
 - a) resultaterne af havnestatskontrollen i henhold til artikel 24
 - b) antallet af de påtegninger, der attesterer anerkendelsen, for så vidt angår sønæringsbeviser, eller kvalifikationsbeviser, der er udstedt i overensstemmelse med reglement V/1-1 og V/1-2 i STCW-konventionen, og som er udstedt af tredjelandet
 - c) antallet af søfartsuddannelsesinstitutioner, som er akkrediteret af tredjelandet

- d) antallet af programmer for uddannelse og faglig udvikling af søfarende, som er godkendt af tredjelandet
- e) datoen for Kommissionens sidste vurdering af tredjelandet og antallet af mangler i kritiske processer, der er identificeret under denne vurdering
- f) alle væsentlige ændringer i tredjelandets søfartsuddannelses- og bevisudstedelsessystem
- g) det samlede antal søfarende, der har modtaget bevis fra tredjelandet, og som gør tjeneste om bord på skibe, der fører medlemsstaternes flag, og disse søfarendes uddannelses- og kvalifikationsniveau
- h) oplysninger om uddannelsesstandarden i tredjelandet fra berørte myndigheder eller andre interessenter, hvis sådanne foreligger.

Hvis et tredjeland ikke opfylder kravene i STCW-konventionen i overensstemmelse med dette direktivs artikel 21, har genvurderingen af nævnte tredjeland prioritet i forbindelse med de øvrige tredjelande.

3. Kommissionen forelægger medlemsstaterne en rapport om resultaterne af vurderingen.

Artikel 23

Havnestatskontrol

1. Uanset hvilket flag de fører, skal skibe, der ligger i en medlemsstats havn, bortset fra de skibskategorier, der er undtaget ved artikel 1, underkastes havnestatskontrol af denne medlemsstats behørigt autoriserede embedsmænd for at undersøge, om alle søfarende, som gør tjeneste om bord, og som skal være i besiddelse af et sønæringsbevis og/eller et kvalifikationsbevis og/eller dokumentation i henhold til STCW-konventionen, faktisk er indehavere af et sådant sønæringsbevis eller en gyldig dispensation og/eller et kvalifikationsbevis og/eller dokumentation.
2. Under udøvelse af havnestatskontrol i henhold til dette direktiv påser medlemsstaterne, at alle relevante bestemmelser og procedurer i direktiv 2009/16/EF finder anvendelse.

Artikel 24

Procedurer for havnestatskontrol

1. Havnestatskontrol i henhold til artikel 23 skal begrænses til kun at omfatte følgende, jf. dog direktiv 2009/16/EF:
 - a) Det kontrolleres, at alle søfarende, som gør tjeneste om bord, og som skal være i besiddelse af et sønæringsbevis og/eller et kvalifikationsbevis i henhold til STCW-konventionen, faktisk er indehavere af et sådant sønæringsbevis eller en gyldig dispensation og/eller et kvalifikationsbevis eller kan forelægge dokumentation for, at en ansøgning om en påtegning, der attesterer anerkendelse af et sønæringsbevis, er blevet indsendt til flagstatens myndigheder.
 - b) Det sikres, at antal af og beviser for de søfarende, der gør tjeneste om bord, er i overensstemmelse med flagstatens myndigheders krav til sikker bemanning.
2. Vurderingen i henhold til del A i STCW-koden af, om de til skibet hørende søfarende er egnede til at opretholde de vagttjeneste- og sikringsnormer, der er foreskrevet ved STCW-konventionen, foretages, hvis der er åbenbare grunde til at antage, at sådanne normer ikke overholdes som følge af, at en eller flere af følgende begivenheder er indtruffet:
 - a) Skibet har været udsat for kollision, grundstødning eller stranding.

- b) En i henhold til internationale konventioner ulovlig udtømmning af stoffer har fundet sted fra skibet under sejlads, til ankers eller på liggeplads.
 - c) Skibet er blevet manøvreret på usikker eller farlig måde, hvorved man ikke har fulgt ruteforanstaltninger som vedtaget af IMO eller sikker navigationspraksis og sikre navigationsprocedurer.
 - d) Skibet er på anden måde blevet håndteret på en sådan måde, at der har været fare for personer, ejendom eller miljøet, eller på en sådan måde at der er opstået sikringsrisici.
 - e) Et bevis er erhvervet på svigagtig måde, eller bevisets indehaver er ikke den person, som beviset oprindeligt blev udstedt til.
 - f) Skibet fører flag fra et land, der ikke har ratificeret STCW-konventionen, eller skibsfører, officerer eller menige er i besiddelse af beviser udstedt af et tredjeland, der ikke har ratificeret STCW-konventionen.
3. Uanset verificering af beviset kan det i forbindelse med vurderingen i henhold til stk. 2 kræves, at den søfarende beviser, at han er i besiddelse af kvalifikationer til det arbejde, han udfører. Dette kan bl.a. indebære, at man sikrer, at vagttjenestenormerne er blevet opfyldt, og at den søfarende reagerer korrekt i nødsituationer inden for sit faglige område.

Artikel 25
Tilbageholdelse

Uden at det berører direktiv 2009/16/EF er følgende mangler de eneste grunde i henhold til nærværende direktiv til, at en medlemsstat må tilbageholde et skib, såfremt den myndighedsperson, der udfører havnestatskontrollen, har fastslået, at disse mangler udgør en fare for mennesker, ejendom eller miljø:

- a) de søfarende har ikke et bevis, har ikke et behørigt bevis, har ikke en gyldig dispensation eller kan ikke forelægge dokumentation for, at en ansøgning om påtegning af anerkendelsesattestation er blevet indsendt til flagstatens myndigheder
- b) skibet opfylder ikke de gældende krav til sikker bemanning i flagstaten
- c) navigations- og maskinvagtordningerne opfylder ikke de krav, der er fastsat for skibet af flagstaten
- d) fravær på en vagt af en person, der er kvalificeret til at betjene udstyr, som er af væsentlig betydning for sikker navigation, radiokommunikation om sikkerhedsaspekter eller forebyggelse af havforurening
- e) manglende duelighedsbevis med henblik på udførelsen af de arbejdsopgaver, der påhviler søfarende med hensyn til skibets sikkerhed og forebyggelse af forurening

- f) det er ikke muligt at skaffe personer, som er tilstrækkeligt udhvilede og i enhver henseende arbejdsdygtige, til den første vagt ved rejsens begyndelse og til efterfølgende afløservagter.

Artikel 26

Regelmæssig overvågning af overholdelsen

Uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, kontrollerer Kommissionen regelmæssigt og mindst hvert femte år med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, at medlemsstaterne overholder de minimumskrav, som er fastsat i dette direktiv.

Artikel 27

Oplysninger til statistiske formål

1. Medlemsstaterne meddeler de oplysninger, der er omhandlet i bilag III, til Kommissionen med henblik på artikel 21, stk. 8, og artikel 22, stk. 2, samt til brug af medlemsstaterne og Kommissionen ved politikformulering.

2. Disse oplysninger stilles til rådighed for Kommissionen af medlemsstaterne på årsbasis og i elektronisk format og skal omfatte oplysninger, der er registreret indtil den 31. december i det foregående år. Medlemsstaterne bevarer alle ejendomsrettigheder til oplysningerne i deres rådataformat. Behandlede statistikker, der er udarbejdet på grundlag af sådanne oplysninger, offentliggøres i overensstemmelse med bestemmelserne om gennemsigtighed og beskyttelse af oplysninger, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1406/2002.
3. For at sikre beskyttelsen af personoplysninger anonymiserer medlemsstaterne alle personoplysninger, jf. bilag III, før de sendes til Kommissionen, ved brug af software, der er leveret eller accepteret af Kommissionen. Kommissionen anvender kun disse anonymiserede oplysninger.
4. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at foranstaltninger til indsamling, forelæggelse, lagring, analyse og formidling af sådanne oplysninger udformes på en sådan måde, at det er muligt at foretage en statistisk analyse.

Kommissionen vedtager med henblik på første afsnit detaljerede foranstaltninger vedrørende de tekniske krav, der er nødvendige for at sikre en passende forvaltning af de statistiske oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 31, stk. 2.

Artikel 28
Evalueringsrapport

Senest den 2. august 2024 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport, herunder forslag til opfølgende aktioner, der skal træffes i lyset af denne evaluering. I denne evalueringsrapport undersøger Kommissionen gennemførelsen af ordningen om gensidig anerkendelse af søfarendes beviser, som er udstedt af medlemsstaterne, og enhver udvikling vedrørende digitale beviser til søfarende på internationalt plan. Kommissionen evaluerer desuden enhver udvikling vedrørende en fremtidig overvejelse af de europæiske beviser for søfartsuddannelse på højt niveau, som understøttes af anbefalingerne fra arbejdsmarkedets parter.

Artikel 29
Ændring

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 om ændring af bilag I til dette direktiv og de tilhørende bestemmelser i dette direktiv for at afstemme nævnte bilag og disse bestemmelser med ændringerne i STCW-konventionen og del A i STCW-koden.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 om ændring af bilag III til dette direktiv vedrørende specifikt og relevant indhold og detaljer vedrørende de oplysninger, der skal indberettes af medlemsstaterne, forudsat at de pågældende retsakter er begrænset til at tage hensyn til ændringerne i STCW-konventionen og del A i STCW-koden og overholder forholdsreglerne om databeskyttelse. Sådanne delegerede retsakter må ikke ændre bestemmelserne om anonymiseringen af oplysninger som fastsat i artikel 27, stk. 3.

Artikel 30

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i nærværende artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 14, og artikel 29, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. august 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 4, stk. 14, og artikel 29 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 14, og artikel 29, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 31
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS), der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002¹. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1).

Artikel 32

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser i henhold til artikel 3, 4, 8, 10 til 16, 18, 19, 20, 23, 24, 25 og bilag I, og skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger for anvendelse af disse sanktioner. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 33

Meddelelse

Medlemsstaterne meddeler omgående Kommissionen teksten til alle de bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 34

Ophævelse

Direktiv 2008/106/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag IV, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag IV, del B, angivne frister for gennemførelsen i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 35

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 36

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

UDDANNELSESKRAV I STCW-KONVENTIONEN, JF. ARTIKEL 3

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

1. De reglementer, der henvises til i dette bilag, suppleres af de obligatoriske bestemmelser i del A i STCW-koden, med undtagelse af kapitel VIII, reglement VIII/2.

Enhver henvisning til et krav i et reglement er også henvisning til det tilsvarende afsnit i del A i STCW-koden.
2. Del A i STCW-koden indeholder uddannelses- og kvalifikationskrav, som skal opfyldes af personer, der ansøger om udstedelse og fornyelse af sønæringsbeviser i henhold til STCW-konventionens bestemmelser. For at klargøre forbindelsen mellem bestemmelserne for udstedelse af alternative beviser i kapitel VII og bestemmelserne for udstedelse af beviser i kapitel II, III og IV grupperes de færdigheder, der angives i uddannelses- og kvalifikationskravene, i følgende syv funktioner:
 - 1) navigation
 - 2) lastbehandling og stuvning

- 3) kontrol af skibsoperationen og af ombordværendes sikkerhed
- 4) driftsovervågning og kontrol af maskineri
- 5) driftsovervågning og kontrol af elektriske og elektroniske systemer
- 6) vedligeholdelse og reparation
- 7) radiokommunikation

på følgende ansvarsniveau:

- 1) lederniveau
- 2) operatørniveau
- 3) assistentniveau.

Funktioner og ansvarsniveau angives ved undertitel i oversigterne over uddannelses- og kvalifikationskrav i del A, kapitel II, III og IV i STCW-kodens.

KAPITEL II

SKIBSFØRER – DÆKKET

Reglement II/1

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør på skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover

1. Enhver vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover skal være i besiddelse af et sønæringsbevis.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. have mindst 12 måneders godkendt fartstid til søs som del af et godkendt uddannelsesprogram, som omfatter uddannelse om bord i henhold til kravene i afsnit A-II/1 i STCW-koden, og som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, eller have mindst 36 måneders godkendt fartstid til søs

- 2.3. under den påkrævede fartstid til søs have forrettet mindst seks måneders vagttjeneste på broen under opsyn af skibsføreren eller en kvalificeret officer
- 2.4. opfylde de gældende krav i reglementerne i kapitel IV for udførelse af foreskrevet radiotjeneste i henhold til radioreglementet
- 2.5. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/1 i STCW-koden
- 2.6. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-VI/1, stk. 2, afsnit A-VI/2, stk. 1-4, i afsnit A-VI/3, stk. 1-4 og afsnit A-VI/4, stk. 1, 2 og 3 i STCW-koden.

Reglement II/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som skibsfører og overstyrmand på skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover

Skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage på 3 000 eller derover

1. Enhver skibsfører og overstyrmand i et søgående skib med en bruttotonnage på 3 000 eller derover skal være i besiddelse af et sønæringsbevis.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover og have følgende godkendte fartstid til søs i den egenskab:
 - 2.1.1. for erhvervelse af bevis som overstyrmand i mindst 12 måneder
 - 2.1.2. for erhvervelse af bevis som skibsfører i mindst 36 måneder, dog således, at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden er erhvervet som overstyrmand
 - 2.2. have fuldent godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/2 i STCW-koden for skibsførere og overstyrmænd i skibe med en bruttotonnage på 3 000 eller derover.

Skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000

3. Enhver skibsfører og overstyrmand i et søgående skib med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000 skal være i besiddelse af et sønæringsbevis.
4. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 4.1. for erhvervelse af bevis som overstyrmand, opfylde kravene som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover
 - 4.2. for erhvervelse af bevis som skibsfører opfylde kravene som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover og have godkendt fartstid til søs på mindst 36 måneder i den egenskab, dog således, at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden er erhvervet som overstyrmand
 - 4.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/2 i STCW-koden for skibsførere og overstyrmænd i skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000.

Reglement II/3

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør og som fører af skibe med en bruttotonnage under 500

Skibe, der ikke sejler i kystfart

1. Enhver vagthavende navigatør, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, som ikke sejler i kystfart, skal være i besiddelse af et sønæringsbevis for skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover.
2. Enhver skibsfører, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, som ikke sejler i kystfart, skal være i besiddelse af sønæringsbevis for tjeneste som skibsfører på skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000.

Skibe, der sejler i kystfart

Vagthavende navigatør

3. Enhver vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal være i besiddelse af et sønæringsbevis.
4. Enhver, der ansøger om bevis som vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal
 - 4.1. være mindst 18 år

4.2. have fuldført

4.2.1. særlig uddannelse, herunder en passende fartstid til søs efter medlemsstatens krav, eller

4.2.2. godkendt dækstjeneste til søs i mindst 36 måneder

4.3. opfylde de gældende bestemmelser i reglementerne i kapitel IV med henblik på udførelse af radiotjeneste i henhold til radioreglementet

4.4. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/3 i STCW-koden for vagthavende navigatører på skibe med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart

4.5. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-VI/1, stk. 2, afsnit A-VI/2, stk. 1-4, i afsnit A-VI/3, stk. 1-4 og afsnit A-VI/4, stk. 1, 2 og 3 i STCW-koden.

Skibsfører

5. Enhver skibsfører, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal være i besiddelse af et sønæringsbevis.

6. Enhver, der ansøger om bevis som skibsfører i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal
- 6.1. være mindst 20 år
 - 6.2. have godkendt fartstid til søs på mindst 12 måneder som vagthavende navigator
 - 6.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/3 i STCW-koden for førere af skibe med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart
 - 6.4. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-VI/1, stk. 2, afsnit A-VI/2, stk. 1-4, i afsnit A-VI/3, stk. 1-4 og afsnit A-VI/4, stk. 1, 2 og 3 i STCW-koden.

Dispensationer

7. Myndighederne kan, såfremt de skønner, at et skibs størrelse og forholdene på dets rejse er således, at anvendelsen af alle kravene i dette reglement og i afsnit A-II/3 i STCW-koden ville være urimelig eller praktisk uigennemførlig, i tilsvarende omfang fritage føreren og vagthavende navigator i et sådant skib eller klasse af skibe fra at opfylde visse af kravene under hensyntagen til sikkerheden for alle skibe, der sejler i samme farvand.

Reglement II/4

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som menig, der indgår i brovagten

1. Enhver menig, der indgår i brovagten på et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover, og som ikke er under uddannelse, eller hvis pligter under brovagten er af ufaglært art, skal være i besiddelse af et behørigt bevis.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. være mindst 16 år
 - 2.2. have fuldført
 - 2.2.1. godkendt fartstid til søs med mindst seks måneders uddannelse og erfaring, eller
 - 2.2.2. særlig uddannelse, enten før første udmønstring eller om bord i et skib, herunder tjeneste på mindst to måneder i et søgående skib
 - 2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/4 i STCW-koden.
3. Den ved punkt 2.2.1 og 2.2.2 krævede fartstid til søs, uddannelse og erfaring skal erhverves under udførelse af hverv i tilknytning til brovagten og skal udføres under direkte opsyn af skibsføreren, den vagthavende navigatør eller en kvalificeret menig.

Reglement II/5

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som menig, som fungerer som befaren søfarende i dækstjeneste

1. Enhver befaren søfarende i dækstjeneste, der gør tjeneste på et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover, skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som menig, der indgår i brovagten
 - 2.3. være kvalificeret til at fungere som menig, der indgår i brovagten, og samtidig have fuldført godkendt dækstjeneste i søgående skibe i
 - 2.3.1. mindst 18 måneder eller
 - 2.3.2. mindst 12 måneder og have afsluttet godkendt uddannelse
 - 2.4. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/5 i STCW-koden.
3. Hvad angår beviser, der er udstedt før den 1. januar 2012, skal alle medlemsstater sammenligne de uddannelses- og kvalifikationskrav, som kræves for befarene sømænd, med specifikationerne, der angives for det i afsnit A-II/5 i STCW-koden anførte bevis, og fastsætter, hvorvidt der er behov for at kræve, at dette personale ajourfører deres kvalifikationer.

KAPITEL III

MASKINAFDELING

Reglement III/1

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinmester i et bemanded maskinrum eller som tilsynshavende maskinofficer i et periodisk ubemanded maskinrum

1. Enhver vagthavende maskinmester i et bemanded maskinrum eller den tilsynshavende maskinmester i et periodisk ubemanded maskinrum i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW eller derover, skal være i besiddelse af et sønæringsbevis.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. være mindst 18 år

- 2.2. have afsluttet kombineret værkstedsuddannelse og godkendt fartstid til søs på mindst 12 måneder som del af et godkendt uddannelsesprogram, som omfatter uddannelse om bord, der opfylder kravene i afsnit A-III/1 i STCW-koden, og som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, eller skal på anden måde have fuldført kombineret værkstedsuddannelse og godkendt fartstid til søs på mindst 36 måneder, hvoraf mindst de 30 måneder skal være fartstid til søs i maskinafdelingen
- 2.3. under den påkrævede fartstid til søs have udført vagtopgaver i maskinrummet under tilsyn af den øverste maskinmester eller en kvalificeret maskinmester i en periode på mindst seks måneder
- 2.4. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/1 i STCW-koden
- 2.5. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-VI/1, stk. 2, afsnit A-VI/2, stk. 1-4, i afsnit A-VI/3, stk. 1-4 og afsnit A-VI/4, stk. 1, 2 og 3, i STCW-koden.

Reglement III/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som maskinmester og første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover

1. Enhver maskinmester og første maskinmester i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover, skal være i besiddelse af sønæringsbevis.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinmester i søgående skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 750 kW eller derover, og have gennemført godkendt fartstid til søs i den egenskab:
 - 2.1.1. for erhvervelse af bevis som første maskinmester i mindst 12 måneder som en kvalificeret maskinmester
 - 2.1.2. for erhvervelse af bevis som maskinmester i mindst 36 måneder, dog således, at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden til søs er erhvervet som første maskinmester
 - 2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/2 i STCW-koden.

Reglement III/3

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som maskinmester og første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er mellem 750 kW og 3 000 kW

1. Enhver maskinmester og første maskinmester i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på mellem 750 kW og 3 000 kW, skal være i besiddelse af et sønæringsbevis.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinmester, og
 - 2.1.1. for erhvervelse af bevis som første maskinmester have mindst 12 måneders godkendt fartstid til søs som maskinassistent eller maskinmester
 - 2.1.2. for erhvervelse af bevis som maskinmester have mindst 24 måneders godkendt fartstid til søs, heraf mindst 12 måneder efter at have opfyldt betingelserne for at erhverve bevis som første maskinmester

2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/3 i STCW-koden.

3. Enhver maskinmester, der er kvalificeret til at fungere som anden maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover, kan tjene som maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på under 3 000 kW, hvis bevis er påtegnet.

Reglement III/4

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som menige, der indgår i maskinvagten i et bemandet maskinrum, eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum

1. Enhver menig, der indgår i maskinvagten, eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum på et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW eller derover, undtagen menige under uddannelse og menige, hvis pligter er af ufaglært art, skal være i besiddelse af behørigt bevis til at udføre disse hverv.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. være mindst 16 år
 - 2.2. have fuldført
 - 2.2.1. godkendt fartstid til søs med mindst seks måneders uddannelse og erfaring, eller
 - 2.2.2. særlig uddannelse, enten før første udmønstring eller om bord i et skib, herunder tjeneste på mindst to måneder i et søgående skib

2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/4 i STCW-koden.

3. Den ved punkt 2.2.1 og 2.2.2 krævede fartstid til søs, uddannelse og erfaring skal erhverves under udførelse af hverv i tilknytning til maskinvagten, og skal udføres under direkte opsyn af en kvalificeret maskinmester eller en kvalificeret menig.

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som menige, der fungerer som befarende søfarende i maskintjeneste i et bemandet maskinrum, eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum

1. Enhver befarende søfarende i maskintjeneste, der gør tjeneste på et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW eller derover, skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. overholde kravene for erhvervelse af bevis som menig, der indgår i maskinvagten i et bemandet maskinrum, eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum
 - 2.3. være kvalificeret til at fungere som menig, der indgår i maskinvagten, og samtidig have fuldført godkendt dækstjeneste i søgående skibe i:
 - 2.3.1. mindst 12 måneder eller
 - 2.3.2. mindst 6 måneder og have afsluttet godkendt uddannelse

2.4. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/5 i STCW-koden.

3. Hvad angår beviser, der er udstedt før den 1. januar 2012, skal alle medlemsstater sammenligne de uddannelses- og kvalifikationskrav, som kræves for menige i maskinrummet, med specifikationerne, der angives for det i afsnit A-II/5 i STCW-koden anførte bevis, og fastsætter, hvorvidt der er behov for at kræve, at dette personale ajourfører deres kvalifikationer.

Reglement III/6

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som elektroteknisk officer

1. Enhver elektroteknisk officer, der gør tjeneste i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW eller derover, skal være i besiddelse af et sønæringsbevis.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. have afsluttet mindst 12 måneders kombineret værkstedsuddannelse og godkendt fartstid til søs, hvoraf mindst seks måneder skal være fartstid til søs som del af et godkendt uddannelsesprogram, som opfylder kravene i afsnit A-III/6 i STCW-koden, og som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, eller mindst 36 måneders kombineret værkstedsuddannelse og godkendt fartstid til søs, hvoraf mindst 30 måneder skal være fartstid til søs i maskinrummet
 - 2.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/6 i STCW-koden
 - 2.4. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-VI/1, stk. 2, afsnit A-VI/2, stk. 1-4, afsnit A-VI/3, stk. 1-4 og afsnit A-VI/4, stk. 1, 2 og 3, i STCW-koden.

3. Hvad angår beviser, der er udstedt før den 1. januar 2012, skal alle medlemsstater sammenligne de uddannelses- og kvalifikationskrav, som kræves for elektrotekniske officerer, med specifikationerne, der angives for det i afsnit A-II/6 i STCW-koden anførte bevis, og fastsætter, hvorvidt der er behov for at kræve, at dette personale ajourfører deres kvalifikationer.
4. Uanset kravene i punkt 1, 2 og 3 kan en passende kvalificeret person af medlemsstaten anses for at være i stand til at udføre bestemte funktioner i afsnit A-III/6.

Reglement III/7

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som elektroteknisk menig

1. Enhver elektroteknisk menig, der gør tjeneste i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdriftseffekt er 750 kW eller derover, skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Alle, der ansøger om bevis, skal
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. have afsluttet godkendt fartstid til søs med mindst 12 måneders uddannelse og erfaring, eller
 - 2.3. have afsluttet godkendt uddannelse, herunder en godkendt fartstid til søs på mindst 6 måneder, eller
 - 2.4. have kvalifikationer, der opfylder de tekniske kvalifikationer i tabel A-III/7 i STCW-koden og en godkendt fartstid til søs på mindst tre måneder, og
 - 2.5. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/7 i STCW-koden.

3. Hvad angår beviser, der er udstedt før d. 1. januar 2012, skal alle medlemsstater sammenligne de uddannelses- og kvalifikationskrav, som kræves for elektrotekniske menige, med specifikationerne, der angives for det i afsnit A-II/7 i STCW-koden anførte bevis, og skal derefter fastsætte, hvorvidt der er behov for at kræve, at dette personale ajourfører deres kvalifikationer.
4. Uanset kravene i punkt 1, 2 og 3 kan en passende kvalificeret person af medlemsstaten anses for at være i stand til at udføre bestemte funktioner i afsnit A-III/7.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OG RADIOOPERATØRER

Forklarende note

Obligatoriske forskrifter for vagthold ved radiostationer findes i radioreglementet og i SOLAS 74 som ændret. Forskrifter for vedligeholdelse af radiostationer findes i SOLAS 74 som ændret samt i de retningslinjer, der er vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation.

Reglement IV/1

Anvendelse

1. Med forbehold af punkt 2 skal bestemmelserne i dette kapitel finde anvendelse på radiooperatører på et skib, der sejler under det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) som foreskrevet i SOLAS 74 som ændret.
2. Radiooperatører på skibe, som ikke er forpligtet til at opfylde bestemmelserne i GMDSS i kapitel IV i SOLAS 74, skal ikke opfylde bestemmelserne i dette kapitel. Radiooperatører på disse skibe skal dog overholde radioreglementet. Medlemsstaterne skal sikre, at forskriftsmæssige beviser i henhold til radioreglementet udstedes til eller anerkendes for sådanne radiooperatører.

Reglement IV/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som GMDSS-radiooperatører

1. Enhver person, der har ansvaret for eller udfører radiotjeneste på et skib, der skal deltage i GMDSS, skal være i besiddelse af behørigt GMDSS-bevis, som er udstedt af eller anerkendt af medlemsstaterne i henhold til bestemmelserne i radioreglementet.
2. Derudover skal enhver, der ansøger om kvalifikationsbevis i henhold til dette reglement til tjeneste på et skib, der i henhold til SOLAS 74 som ændret skal være udstyret med radioinstallation,
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og oplæring og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A/IV-2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÆRLIGE UDDANNELSESKRAV

TIL PERSONEL I SÆRLIGE TYPER SKIBE

Reglement V/1-1

Obligatoriske minimumskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer og menige på olie- og kemikalietankskibe

1. Officerer og menige, som pålægges særlige hverv og ansvar i forbindelse med last og lastbehandlingsudstyr på olie- og kemikalietankskibe, skal være i besiddelse af et bevis for grundlæggende uddannelse i lastarbejde på olie- og kemikalietankskibe.
2. Enhver, der ansøger om et bevis for grundlæggende uddannelse i lastarbejde på olie- og kemikalietankskibe, skal have fuldført en grundlæggende træning i henhold til bestemmelserne i afsnit A-VI/1 i STCW-koden og skal have afsluttet
 - 2.1. mindst tre måneders godkendt fartstid til søs om bord på olie- eller kemikalietankskibe og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-V/1-1, stk. 1, i STCW-koden eller
 - 2.2. godkendt grunduddannelse i lastarbejde på olie- og kemikalietankskibe og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-V/1-1, stk. 1, i STCW-koden.

3. Skibsførere, maskinmestre, overstyrmænd, førstemaskinmester og enhver anden person med direkte ansvar for lastning, losning, kontrol med lasten i transit, håndtering af cargo, tankrensninger eller andet lastrelateret arbejde på olietankskibe skal være i besiddelse af et bevis for videregående uddannelse i lastarbejde på olietankskibe.
4. Enhver, der ansøger om et bevis for videregående uddannelse i lastarbejde på olietankskibe, skal
 - 4.1. opfylde kravene til udstedelse af bevis for grundlæggende uddannelse i lastarbejde på olie- og kemikalietankskibe
 - 4.2. ud over at opfylde betingelserne for udstedelse af bevis for grundlæggende uddannelse i lastarbejde på olie- og kemikalietankskibe have
 - 4.2.1. mindst tre måneders godkendt fartstid til søs på olietankskibe eller
 - 4.2.2. mindst en måneds godkendt uddannelse om bord på kemikalietankskibe i overtallig kapacitet, som omfatter mindst tre forekomster af arbejde med lastning og losning, og som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, idet der tages hensyn til vejledningen i afsnit B-V/1 i STCW-koden
 - 4.3. have afsluttet godkendt videreuddannelse i lastarbejde på olietankskibe og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-V/1-1, stk. 2, i STCW-koden.

5. Skibsførere, maskinmestre, overstyrmænd, førstemaskinmester og enhver anden person med direkte ansvar for lastning, losning, kontrol med lasten i transit, håndtering af ladningen, tankrensninger eller andet lastrelateret arbejde på kemikalietankskibe skal være i besiddelse af et bevis for videregående uddannelse i lastarbejde på kemikalietankskibe.
6. Enhver, der ansøger om et bevis for videregående uddannelse i lastarbejde på kemikalietankskibe, skal
 - 6.1. opfylde kravene til udstedelse af bevis for grundlæggende uddannelse i lastarbejde på olie- og kemikalietankskibe
 - 6.2. ud over at opfylde betingelserne for udstedelse af bevis for grundlæggende uddannelse i lastarbejde på olie- og kemikalietankskibe have
 - 6.2.1. mindst tre måneders godkendt fartstid til søs på kemikalietankskibe eller
 - 6.2.2. mindst en måneds godkendt uddannelse om bord på kemikalietankskibe i overtallig kapacitet, som omfatter mindst tre forekomster af arbejde med lastning og losning, og som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, idet der tages hensyn til vejledningen i afsnit B-V/1 i STCW-koden

- 6.3. have afsluttet godkendt videreuddannelse i lastarbejde på kemikalietankskibe og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-V/1-1, stk. 3, i STCW-koden.
7. Medlemsstaterne skal sikre, at der udstedes et kvalifikationsbevis til søfarende, der er kvalificerede i henhold til punkt 2, 4 eller 6, eller at et eksisterende sønæringsbevis eller kvalifikationsbevis påtegnes forskriftsmæssigt.

Obligatoriske minimumskrav vedrørende uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer og menige i gastankskibe

1. Officerer og menige, som pålægges særlige hverv og ansvar i forbindelse med last og lastbehandlingsudstyr i gastankskibe, skal være i besiddelse af et bevis for grundlæggende uddannelse i lastarbejde på gastankskibe.
2. Enhver, der ansøger om et bevis for grundlæggende uddannelse i lastarbejde på gastankskibe, skal have fuldført en grundlæggende uddannelse i henhold til bestemmelserne i afsnit A-VI/1 i STCW-koden og skal have afsluttet
 - 2.1. mindst tre måneders godkendt fartstid til søs om bord på gastankskibe og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-V/1-2, stk. 1, i STCW-koden eller
 - 2.2. en godkendt grunduddannelse i lastarbejde på gastankskibe og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-V/1-2, stk. 1, i STCW-koden.
3. Skibsførere, maskinmestre, overstyrmænd, førstemaskinmester og enhver anden person med direkte ansvar for lastning, losning, kontrol med lasten i transit, håndtering af cargo, tankrensninger eller andet lastrelateret arbejde på gastankskibe skal være i besiddelse af et bevis for videregående uddannelse i lastarbejde på gastankskibe.

4. Enhver, der ansøger om et bevis for videregående uddannelse i lastarbejde på gastankskibe, skal
 - 4.1. opfylde kravene for udstedelse af bevis i grundlæggende uddannelse for lastarbejde på olie- og kemikalietankskibe
 - 4.2. ud over at opfylde betingelserne for udstedelse af bevis for grundlæggende uddannelse i gastankskibe have
 - 4.2.1. mindst tre måneders godkendt fartstid til søs på gastankskibe
 - 4.2.2. mindst en måneds godkendt uddannelse om bord på gastankskibe i overtallig kapacitet, som omfatter mindst tre forekomster af arbejde med lastning og losning, og som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, idet der tages hensyn til vejledningen i afsnit B-V/1 i STCW-koden
 - 4.3. have afsluttet godkendt videreuddannelse i lastarbejde på olietankskibe og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-V/1-2, stk. 2, i STCW-koden.
5. Medlemsstaterne skal sikre, at der udstedes et kvalifikationsbevis til søfarende, der er kvalificerede i henhold til punkt 2 eller 4, eller at et eksisterende sønæringsbevis eller kvalifikationsbevis påtegnes forskriftsmæssigt.

Reglement V/2

Obligatoriske minimumskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer, menige og andet personale på passagerskibe

1. Dette reglement gælder for skibsførere, officerer, menige og andet personale om bord på passagerskibe i udenrigsfart. Medlemsstaterne fastsætter, hvorvidt disse krav gælder for personale på passagerskibe i indenrigsfart.
2. Alle personer, som gør tjeneste på et passagerskib, skal, før de tildeles pligter om bord, opfylde kravene i afsnit A-VI/1, stk. 1 i STCW-koden.
3. Skibsførere, officerer, menige og andet personale, som gør tjeneste om bord på passagerskibe, skal gennemføre den i punkt 5 til 9 krævede uddannelse og orientering i henhold til deres stilling, pligter og ansvar.
4. Skibsførere, officerer, menige og andet personale, som skal gennemgå den obligatoriske uddannelse i henhold til punkt 7, 8 og 9, skal mindst hvert femte år gennemgå relevant genopfriskningsuddannelse eller kunne fremlægge bevis for at have opnået det krævede kvalifikationsniveau inden for de foregående fem år.
5. Personale, som gør tjeneste om bord på passagerskibe, skal gennemføre den orientering vedrørende nødsituationer om bord på passagerskibe, der er relevant for deres stilling, pligter og ansvar som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 1, i STCW-koden.

6. Personale, som direkte betjener passagerer i passagerområderne om bord på passagerskibe, skal gennemføre sikkerhedsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 2, i STCW-koden.
7. Skibsførere, officerer og menige med kvalifikationer i henhold til kapitel II, III og VII i dette bilag, samt andet personale, som på mønstringsrullen er udpeget til at assistere passagerer i nødsituationer om bord på passagerskibe, skal gennemføre uddannelse i vejledning af passagererne i nødsituationer ("crowd management") som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 3, i STCW-koden.
8. Skibsførere, maskinmestre, overstyrmænd, førstemaskinmestre og enhver person, der ifølge mønstringsrullen har ansvaret for passagerernes sikkerhed i nødsituationer om bord på passagerskibe, skal gennemføre godkendt uddannelse i krisestyring ("crisis management") og menneskelig adfærd som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 4, i STCW-koden.
9. Skibsførere, maskinmestre, overstyrmænd, førstemaskinmestre og enhver person, der har umiddelbart ansvar for indskibning og udskibning af passagerer, for losning, lastning eller sikring af lasten eller for lukning af åbninger i skroget om bord på ro-ro-passagerskibe, skal gennemføre godkendt uddannelse i passagersikkerhed, lastsikkerhed og skrogintegritet som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 5, i STCW-koden.
10. Medlemsstaterne sikrer, at alle, der gennemfører uddannelsen, og som er kvalificeret i henhold til punkt 6 til 9 i dette reglement, modtager dokumentation herfor.

Reglement V/3

Obligatoriske minimumskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer, menige og andet personale på skibe, som er omfattet af IGF-koden

1. Dette reglement gælder for skibsførere, officerer, menige og andet personale om bord på skibe, som er omfattet af IGF-koden.
2. Søfarende skal, før de tildeles pligter om bord på skibe, som er omfattet af IGF-koden, have gennemført den i punkt 4 til 9 krævede uddannelse i henhold til deres stilling, pligter og ansvar.
3. Alle søfarende, der gør tjeneste om bord på skibe, som er omfattet af IGF-koden, skal, før de tildeles pligter om bord, modtage relevant skibs- og udstyrsspecifik orientering som specificeret i artikel 15, stk. 1, litra d), i dette direktiv.
4. Søfarende med ansvar for udpegede sikkerhedsopgaver i forbindelse med behandlingen af, brugen af eller beredskabet vedrørende brændstoffer om bord på skibe, som er omfattet af IGF-koden, skal være i besiddelse af et bevis for grundlæggende uddannelse i tjeneste på skibe, som er omfattet af IGF-koden.
5. Alle, der ansøger om et bevis for grundlæggende uddannelse i tjeneste på skibe, som er omfattet af IGF-koden, skal have gennemført den grundlæggende uddannelse i henhold til bestemmelserne i afsnit A-V/3, stk. 1, i STCW-koden.

6. Søfarende med ansvar for udpegede sikkerhedsopgaver i forbindelse med behandlingen af, brugen af eller beredskabet vedrørende brændstoffer om bord på skibe, som er omfattet af IGF-koden, og som har kvalifikationer og et bevis i overensstemmelse med reglement V/1-2, punkt 2 og 5, eller reglement V/1-2, punkt 4 og 5, om gastankskibe, anses for at have opfyldt de krav, der er specificeret i afsnit A-V/3, stk. 1, i STCW-koden for grundlæggende uddannelse i tjeneste på skibe, som er omfattet af IGF-koden.
7. Skibsførere, maskinofficerer og alt personale med direkte ansvar for behandlingen og brugen af brændstoffer og brændstofs-systemer på skibe, som er omfattet af IGF-koden, skal være i besiddelse af et bevis for videregående uddannelse i tjeneste på skibe, som er omfattet af IGF-koden.
8. Alle, der ansøger om et bevis for videregående uddannelse i tjeneste på skibe, som er omfattet af IGF-koden, skal ud over at være i besiddelse af sønæringsbeviset, der er beskrevet i punkt 4:
 - 8.1. have gennemført godkendt videregående uddannelse i tjeneste på skibe, som er omfattet af IGF-koden, og opfylde de uddannelses- og kvalifikationskrav, der er specificeret i afsnit A-V/3, stk. 2, i STCW-koden
 - 8.2. have gennemført mindst én måneds godkendt fartstid til søs, som omfatter mindst tre bunkringsoperationer om bord på skibe, som er omfattet af IGF-koden. To af de tre bunkringsoperationer kan erstattes med godkendt simulatortræning i bunkringsoperationer som del af uddannelsen i punkt 8.1.

9. Skibsførere, maskinofficerer og enhver person, der har direkte ansvar for behandlingen og brugen af brændstoffer på skibe, som er omfattet af IGF-koden, og som har kvalifikationer og et bevis i overensstemmelse med de uddannelses- og kvalifikationskravene, der er specificeret i afsnit A-V/1-2, stk. 2, i STCW-koden vedrørende tjeneste på gastankskibe, anses for at have opfyldt de krav, der er specificeret i afsnit A-V/3, stk. 2, i STWC-koden for videregående uddannelse i skibe, som er omfattet af IGF-koden, forudsat at de også:

9.1. opfylder kravene i punkt. 6

9.2. opfylder kravene i punkt 8.2 vedrørende bunkring eller har deltaget i lastarbejde tre gange om bord på et gastankskib

9.3. har tre måneders fartstid til søs inden for de foregående fem år om bord på:

9.3.1. skibe, som er omfattet af IGF-koden

9.3.2. tankskibe, der som last transporterer brændstoffer, der falder ind under IGF-koden, eller

9.3.3. skibe, der bruger gas eller brændstoffer med lavt flammepunkt som brændstof.

10. Medlemsstaterne sikrer, at der udstedes et kvalifikationsbevis til søfarende med kvalifikationer i henhold til punkt 4 eller 7 alt efter omstændighederne.
11. Søfarende med kvalifikationsbeviser i henhold til punkt 4 eller 7 skal mindst hvert femte år gennemgå relevant genopfriskningsuddannelse eller kunne fremlægge bevis for at have opnået det krævede kvalifikationsniveau inden for de foregående fem år.

Obligatoriske minimumskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere eller dæksofficerer på skibe, som opererer i polare farvande

1. Skibsførere, overstyrmænd og vagthavende navigatører på skibe, som opererer i polare farvande, skal være i besiddelse af et bevis for grundlæggende uddannelse i skibe, som opererer i polare farvande, jf. polarkoden.
2. Alle, der ansøger om et bevis for grundlæggende uddannelse i skibe, som opererer i polare farvande, skal have gennemført godkendt grundlæggende uddannelse i skibe, som opererer i polare farvande, og opfylde de uddannelses- og kvalifikationskrav, der er specificeret i afsnit A-V/4, stk. 1, i STCW-koden.
3. Skibsførere og overstyrmænd på skibe, som opererer i polare farvande, skal være i besiddelse af et bevis for videregående uddannelse i skibe, som opererer i polare farvande, jf. polarkoden.
4. Alle, der ansøger om et bevis for videregående uddannelse i skibe, der opererer i polare farvande, skal:
 - 4.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis for grundlæggende uddannelse i skibe i polare farvande
 - 4.2. have mindst to måneders godkendt fartstid til søs på dækket, på lederniveau eller under varetagelse af vagttjeneste på operatørniveau, i polare farvande eller anden tilsvarende godkendt fartstid til søs

- 4.3. have gennemført godkendt videregående uddannelse i skibe, som opererer i polare farvande, og opfylde de uddannelses- og kvalifikationskrav, der er specificeret i afsnit A-V/4, stk. 2, i STCW-koden.
5. Medlemsstaterne sikrer, at der udstedes et kvalifikationsbevis til søfarende med kvalifikationer i henhold til punkt 2 eller 4 alt efter omstændighederne.

KAPITEL VI

NØDSITUATIONER, SIKKERHED PÅ ARBEJDSPLADSEN, SIKRING, SYGDOMSBEHANDLING OG OVERLEVELSESFUNKTIONER

Reglement VI/1

Obligatoriske minimumskrav for sikkerhedsorientering og grundlæggende uddannelse og vejledning for alle søfarende

1. Søfarende skal modtage orientering og grundlæggende uddannelse eller vejledning i henhold til afsnit A-VI/1 i STCW-koden og skal opfylde de forskriftsmæssige uddannelses- og kvalifikationskrav.
2. Hvis grundlæggende uddannelse ikke er opført i klassificeringen for det pågældende bevis, skal der udstedes et kvalifikationsbevis, som viser, at indehaveren har deltaget i et kursus i grundlæggende uddannelse.

Reglement VI/2

Obligatoriske minimumskrav for udstedelse af kvalifikationsbevis i betjening af redningsflåder, redningsbåde og hurtige mand-over-bord-både

1. Enhver, der ansøger om kvalifikationsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder bortset fra hurtige mand-over-bord-både, skal
 - 1.1. være mindst 18 år
 - 1.2. have mindst 12 måneders godkendt fartstid til søs eller have deltaget i et godkendt uddannelseskursus og have mindst seks måneders godkendt fartstid til søs
 - 1.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for kvalifikationsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder i henhold til afsnit A-VI/2, stk. 1-4, i STCW-koden.
2. Enhver, der ansøger om kvalifikationsbevis i betjening af hurtige mand-over-bord både, skal
 - 2.1. være i besiddelse af kvalifikationsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder bortset fra hurtige mand-over-bord-både
 - 2.2. have deltaget i et godkendt uddannelseskursus
 - 2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for kvalifikationsbevis i betjening af hurtige mand-over-bord-både i henhold til afsnit A-VI/2, stk. 7-10, i STCW-koden.

Obligatoriske minimumskrav for avanceret uddannelse i brandbekæmpelse

1. Søfarende, der er udpeget til at tilrettelægge brandbekæmpelsesoperationer, skal med positivt resultat have gennemført avanceret uddannelse i brandbekæmpelsesteknikker med særlig vægt på tilrettelæggelse, taktik og ordregivning i henhold til bestemmelserne i afsnit A-VI/3, stk. 1-4, i STCW-koden, og de skal opfylde de heri specificerede uddannelses- og kvalifikationskrav.
2. Hvis avanceret uddannelse i brandbekæmpelse ikke er omfattet af kravene for det pågældende bevis, skal der udstedes et kvalifikationsbevis, som viser, at indehaveren har deltaget i et avanceret kursus i brandbekæmpelse.

Reglement VI/4

Obligatoriske minimumskrav til førstehjælp og sygdomsbehandling

1. Søfarende, der er udpeget til at give førstehjælp om bord, skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i førstehjælp som fastsat i afsnit A-VI/4, stk. 1, 2 og 3, i STCW-koden.
2. Søfarende, der er udpeget til at tage sig af sygdomsbehandling om bord, skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i sygdomsbehandling om bord som fastsat i afsnit A-VI/4, stk. 4, 5 og 6, i STCW-koden.
3. Hvis uddannelse i førstehjælp eller sygdomsbehandling ikke indgår i kravene for det pågældende bevis, skal der udstedes et kvalifikationsbevis, som viser, at indehaveren har deltaget i et kursus i førstehjælp eller i sygdomsbehandling.

Reglement VI/5

Obligatoriske minimumskrav for udstedelse af kvalifikationsbeviser til skibets sikringsofficerer

1. Enhver, der ansøger om kvalifikationsbevis som skibssikringsofficer, skal
 - 1.1. have godkendt fartstid til søs på mindst 12 måneder eller passende fartstid til søs og viden om skibets drift
 - 1.2. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for kvalifikationsbevis som sikringsofficer i henhold til afsnit A-VI/5, stk. 1-4, i STCW-koden.
2. Medlemsstaterne skal sikre, at alle personer, der er kvalificerede i henhold til dette reglement, får udstedt et kvalifikationsbevis.

Reglement VI/6

Obligatoriske minimumskrav for sikringsrelateret uddannelse og vejledning for alle søfarende

1. Søfarende skal modtage sikringsrelateret introduktion og grundlæggende uddannelse i sikring eller vejledning i henhold til afsnit A-VI/6, stk. 1-4, i STCW-koden, og de skal opfylde de heri specificerede uddannelses- og kvalifikationskrav.
2. Hvis sikringsbevidsthed ikke er opført i klassificeringen for det pågældende bevis, skal der udstedes et kvalifikationsbevis, som viser, at indehaveren har deltaget i et kursus i sikkerhedsbevidsthed.

Søfarende med udpegede sikringsopgaver

3. Søfarende med udpegede sikringsopgaver skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-VI/6, stk. 6, 7 og 8, i STCW-koden.
4. Hvis uddannelse i udpegede sikringsopgaver ikke er inkluderet i kravene for det pågældende bevis, skal der udstedes et kvalifikationsbevis, som viser, at indehaveren har deltaget i et kursus for udpegede sikringsopgaver.

KAPITEL VII

UDSTEDELSE AF ALTERNATIVE BEVISER

Reglement VII/1

Udstedelse af alternative beviser

1. Uanset kravene for udstedelse af beviser i kapitel II og III i dette bilag kan medlemsstaterne vælge at udstede eller autorisere udstedelse af andre beviser end de i disse kapitler omhandlede, forudsat at
 - 1.1. de funktioner og ansvarsniveauer, som beviserne og påtegningerne gælder for, vælges fra og er identiske med funktioner og ansvarsniveauer i afsnit A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 og A-IV/2 i STCW-koden
 - 1.2. ansøgerne har gennemført godkendt uddannelse og opfylder uddannelses- og kvalifikationskravene i de relevante afsnit i STCW-koden og i afsnit A-VII/1 i den kode, for de funktioner og niveauer, der står i beviserne og påtegningerne

- 1.3. ansøgerne har gennemført godkendt fartstid til søs svarende til udførelse af de funktioner og de niveauer, der fremgår af beviset. Varigheden af fartstiden til søs skal mindst svare til varigheden af fartstiden til søs i kapitel II og III i dette bilag. Fartstiden til søs skal dog mindst være som krævet i afsnit A-VII/2 i STCW-koden
 - 1.4. ansøgere om bevis, som skal foretage navigation på operationelt niveau, skal opfylde de gældende krav i reglementerne i kapitel IV for udførelse af foreskrevet radiotjeneste i henhold til radioreglementet
 - 1.5. beviserne udstedes i henhold til kravene i dette direktivs artikel 4 og bestemmelserne i kapitel VII i STCW-koden.
2. Intet bevis skal udstedes i henhold til dette kapitel, medmindre medlemsstaten har meddelt Kommissionen de oplysninger, der kræves i henhold til STCW-koden.

Reglement VII/2

Udstedelse af beviser til søfarende

Enhver søfarende, der udfører en funktion eller funktioner, der er specificeret i tabel A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 eller A-II/5 i kapitel II eller i tabel A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 eller A-III/5 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden, skal være i besiddelse af et sønæringsbevis eller i påkommende tilfælde et kvalifikationsbevis.

Principper for udstedelse af alternative beviser

1. En medlemsstat, som vælger at udstede eller autorisere udstedelse af alternative beviser, skal sikre, at følgende principper overholdes:
 - 1.1. en ordning for alternative beviser må kun indføres, hvis den sikrer sikkerhed til søs og forureningsforebyggelse mindst svarende til de øvrige kapitler
 - 1.2. enhver ordning for alternative beviser skal sikre, at disse beviser er indbyrdes udskiftelige med beviser udstedt i henhold til de andre kapitler.
2. Udskiftelighedsprincippet i punkt 1 skal sikre,
 - 2.1. at søfarende, der har modtaget bevis i henhold til ordningerne i kapitel II og/eller III, og søfarende, som har modtaget bevis i henhold til kapitel VII, kan arbejde på skibe, som har en traditionel ordning eller en anden ordning om bord
 - 2.2. at søfarende ikke uddannes med henblik på specifikke ordninger om bord således, at de ikke er i stand til at bruge deres færdigheder andetsteds.

3. Når et bevis udstedes i henhold til dette kapitel, skal der tages hensyn til følgende principper:
 - 3.1. Udstedelse af alternative beviser må ikke som sådan anvendes til
 - 3.1.1. at reducere antallet af besætningsmedlemmer om bord
 - 3.1.2. at sænke fagets niveau eller gøre søfarende "mindre faglærte" eller
 - 3.1.3. at begrunde, at en og samme bevisindehaver pålægges kombineret maskin- og dæksvagt på en og samme vagt
 - 3.2. den person, der fører kommandoen, er skibsføreren; skibsførerens og andres retsstilling og beføjelser må ikke påvirkes negativt ved indførelse af en ordning for alternative beviser.
 4. Principperne i punkt 1 og 2 skal sikre, at både dæks- og maskinmestre bibeholder deres kompetence.
-

BILAG II

KRITERIER FOR ANERKENDELSE AF TREDJELANDE,
DER HAR Udstedt ET BEVIS,
ELLER UNDER HVIS MYNDIGHED ET BEVIS ER Udstedt,
SOM ANFØRT I ARTIKEL 20, STK. 2

1. Tredjelandet skal være part i STCW-konventionen.
2. Komitéen for Sikkerhed på Søen skal have fastslået, at tredjelandet har vist, at det har givet fuld virkning til bestemmelserne i STCW-konventionen.
3. Kommissionen har med bistand af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og med størst mulig inddragelse af alle berørte medlemsstater og gennem en evaluering af denne part, som kan omfatte inspektion af faciliteter og procedurer, bekræftet, at STCW-konventionens krav vedrørende kompetenceniveau, uddannelse og udstedelse af beviser og kvalitetsstandarder overholdes fuldt ud.

4. Medlemsstaten er ved at forhandle en aftale med den pågældende medlemsstat om, at der straks vil blive givet meddelelse om enhver vigtig ændring vedrørende ordningerne for uddannelse og bevisudstedelse, der foretages i overensstemmelse med STCW-konventionen.
 5. Medlemsstaten har indført foranstaltninger for at sikre, at søfarende, som med henblik på anerkendelse fremlægger beviser for funktioner på ledelsesniveau, har tilstrækkeligt kendskab til den del af medlemsstatens søfartslovgivning, som er relevant for de arbejdsopgaver, de har ret til at udføre.
 6. Hvis en medlemsstat ønsker at supplere overholdelsesvurderingen for et tredjeland ved at vurdere bestemte søfartsskoler, sker dette i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit A-I/6 i STCW-koden.
-

BILAG III

TYPE OPLYSNINGER, DER SKAL SENDES TIL KOMMISSIONEN TIL STATISTISKE FORMÅL

1. Når der henvises til dette bilag, skal følgende oplysninger, der er angivet i afsnit A-I/2, stk. 9, i STCW-koden for alle sønæringsbeviser eller påtegninger, der attesterer udstedelsen, og for alle påtegninger, der attesterer anerkendelse af sønæringsbeviser udstedt af andre lande, tilvejebringes, og de med (*) mærkede oplysninger skal være i anonymiseret form, jf. dette direktivs artikel 27, stk. 3:

Sønæringsbeviser/påtegninger, der attesterer udstedelse:

- den søfarendes id-nummer, hvis et sådant foreligger(*)
- den søfarendes navn(*)
- den søfarendes fødselsdato
- den søfarendes nationalitet
- den søfarendes køn
- påtegningsnummer for sønæringsbevis(*)
- nummer for påtegning, der attesterer udstedelse(*)
- færdighed(er)
- udstedelsesdato eller dato for seneste dato for forlængelse af dokumentet

- udløbsdato
- status for beviset
- begrænsninger.

Påtegninger, der attesterer anerkendelse af sønæringsbeviser udstedt af andre lande:

- den søfarendes id-nummer, hvis et sådant foreligger(*)
- den søfarendes navn(*)
- den søfarendes fødselsdato
- den søfarendes nationalitet
- den søfarendes køn
- land, der udsteder det oprindelige sønæringsbevis
- oprindeligt nummer på sønæringsbeviset(*)
- nummer for påtegning, der attesterer anerkendelse af sønæringsbeviser udstedt af andre lande(*)
- færdighed(er)
- udstedelsesdato eller dato for seneste dato for forlængelse af dokumentet
- udløbsdato

- status for påtegningen
- begrænsninger.

2. Medlemsstaterne kan på frivillig basis fremlægge oplysninger om de kvalifikationsbeviser, der er udstedt til menige i overensstemmelse med kapitel II, III og VII i bilaget til STCW-konventionen, såsom

- den søfarendes id-nummer, hvis et sådant foreligger(*)
 - den søfarendes navn(*)
 - den søfarendes fødselsdato
 - den søfarendes nationalitet
 - den søfarendes køn
 - nummer på kvalifikationsbeviset(*)
 - færdighed(er)
 - udstedelsesdato eller dato for seneste dato for forlængelse af dokumentet
 - udløbsdato
 - status for kvalifikationsbeviset.
-

BILAG IV

Del A

Ophævet direktiv med oversigt over efterfølgende ændringer

(jf. artikel 34)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF
(EUT L 323 af 3.12.2008, s. 33)

Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv 2012/35/EU
(EUT L 343 af 14.12.2012, s. 78)

Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv (EU) 2019/1159
(EUT L 188 af 12.7.2019, s. 94)

udelukkende artikel 1 og bilag

Del B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 34)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
2012/35/EU	4. juli 2014, med undtagelse af artikel 1, nr. 5) 4. januar 2015, med hensyn til artikel 1, nr. 5)
(EU) 2019/1159	2. august 2021

BILAG V

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2008/106/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1, indledning	Artikel 2, indledning
Artikel 1, nummer 1-26	Artikel 2, nummer 1-26
Artikel 1, nummer 28	Artikel 2, nummer 27
Artikel 1, nummer 29	Artikel 2, nummer 28
Artikel 1, nummer 30	Artikel 2, nummer 29
Artikel 1, nummer 31	Artikel 2, nummer 30
Artikel 1, nummer 32	Artikel 2, nummer 31
Artikel 1, nummer 33	Artikel 2, nummer 32
Artikel 1, nummer 34	Artikel 2, nummer 33
Artikel 1, nummer 35	Artikel 2, nummer 34
Artikel 1, nummer 36	Artikel 2, nummer 35
Artikel 1, nummer 37	Artikel 2, nummer 36
Artikel 1, nummer 38	Artikel 2, nummer 37
Artikel 1, nummer 39	Artikel 2, nummer 38
Artikel 1, nummer 40	Artikel 2, nummer 39
Artikel 1, nummer 41	Artikel 2, nummer 40
Artikel 1, nummer 42	Artikel 2, nummer 41
Artikel 1, nummer 43	Artikel 2, nummer 42
Artikel 1, nummer 44	Artikel 2, nummer 43
Artikel 1, nummer 45	Artikel 2, nummer 44
Artikel 1, nummer 46	Artikel 2, nummer 45
Artikel 2 og 3	Artikel 1 og 3

Direktiv 2008/106/EF	Nærværende direktiv
Artikel 5, stk. 1, 2 og 3	Artikel 4, stk. 1, 2 og 3
Artikel 5, stk. 3a	Artikel 4, stk. 4
Artikel 5, stk. 4	Artikel 4, stk. 5
Artikel 5, stk. 5	Artikel 4, stk. 6
Artikel 5, stk. 6	Artikel 4, stk. 7
Artikel 5, stk. 7	Artikel 4, stk. 8
Artikel 5, stk. 8	Artikel 4, stk. 9
Artikel 5, stk. 9	Artikel 4, stk. 10
Artikel 5, stk. 10	Artikel 4, stk. 11
Artikel 5, stk. 11	Artikel 4, stk. 12
Artikel 5, stk. 12	Artikel 4, stk. 13
Artikel 5, stk. 13	Artikel 4, stk. 14
Artikel 5a	Artikel 5
Artikel 5b	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 7, stk. 1a	Artikel 8, stk. 2
Artikel 7, stk. 2	Artikel 8, stk. 3
Artikel 7, stk. 3	Artikel 8, stk. 4
Artikel 7, stk. 3a	Artikel 8, stk. 5
Artikel 7, stk. 3b	Artikel 8, stk. 6
Artikel 7, stk. 4	Artikel 8, stk. 7
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12

Direktiv 2008/106/EF	Nærværende direktiv
Artikel 12, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 12, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 12, stk. 2a	Artikel 13, stk. 3
Artikel 12, stk. 2b	Artikel 13, stk. 4
Artikel 12, stk. 3	Artikel 13, stk. 5
Artikel 12, stk. 3a	Artikel 13, stk. 6
Artikel 12, stk. 4	Artikel 13, stk. 7
Artikel 12, stk. 5	Artikel 13, stk. 8
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	Artikel 20
Artikel 20	Artikel 21
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 23
Artikel 23	Artikel 24
Artikel 24	Artikel 25
Artikel 25	Artikel 26
Artikel 25a	Artikel 27
Artikel 26	Artikel 28
Artikel 27	Artikel 29
Artikel 27a	Artikel 30
Artikel 28, stk. 1	Artikel 31, stk., 1

Direktiv 2008/106/EF	Nærværende direktiv
Artikel 28, stk. 2, første punktum	Artikel 31, stk. 2, første afsnit
Artikel 28, stk. 2, andet punktum	Artikel 31, stk. 2, andet afsnit
Artikel 29	Artikel 32
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 33
Artikel 32	Artikel 34
—	Artikel 35
Artikel 34	Artikel 36
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag IV
Bilag IV	Bilag V
Bilag V	Bilag III